

Akce!
Až 20 %
obsahu
navíc
zdarma.

Mimořádné
odhalení!

» ANKETA «
„Díky Pionýru se
republika stává menší, vzdálenosti
jsou kratší a přátelství silnější.“

květen

2013

**DĚTSKÉ PUBLIKUM
MÁM HROZNĚ RÁD!**

rozhovor (10)

PROČ BÝT PIONÝR?

odpovědi (16)

TO JSOU VONI!

představení kandidátek
do VV ČRP (20)

**Smějete
se rádi?
Zapojte se
příště!**

Pionýrský úsměv

„Kolik myslíš, že by mohlo přijít fotek?“ zeptala jsem se Aničky Novákové, když koncem listopadu loňského roku přišla s nápadem uspořádat soutěž o nejlepší pionýrský úsměv. „Nevím, uvidíme, pár desítek by jich ale být mohlo, ne?“ zněla její odpověď.

První zmínka vyšla v lednové Mozaice. A co myslíte, kolik přišlo fotek na první výzvu? Ozvaly se dvě (!) pionýrské skupiny a celkem jsme měli deset snímků. A tenhle počet vydržel pár týdnů. Anička začínala být poněkud nervózní, já byla ale v klidu a uklidňovala jsem ji: „Nevíš, jak fungují pionýři? Počkej poslední týden před uzávěrkou, to se fotky jen pohrnou.“

A posuďte sami: Dva týdny před uzávěrkou jsme měli necelých padesát účastníků, soutěžních snímků je ale nakonec téměř 150. A pomohlo i to, že jsme uzávěrku posunuli o několik dní – soutěži to přineslo dalších téměř třicet fotek. Pionýr je zkrátka tvor, který pracuje těsně před termínem nebo krátce po něm... Bohužel...

Na Kamínkách vznikla přehlídka všech 146 „usměváčků“ a účastníci vybírali a rozhodovali. Celkem se do soutěže zapojilo 28 skupin a oddílů a dvě krajské organizace Pionýra. Hlasoval nakonec každý druhý účastník, nejvíc bodů získala garantka vzdělávání v Pionýru Lída Kočí (41), druhá jsem byla já (35 bodů – díky za ně) a třetí místo obsadil Jan Řebíček – Čert z PS Boskovice.

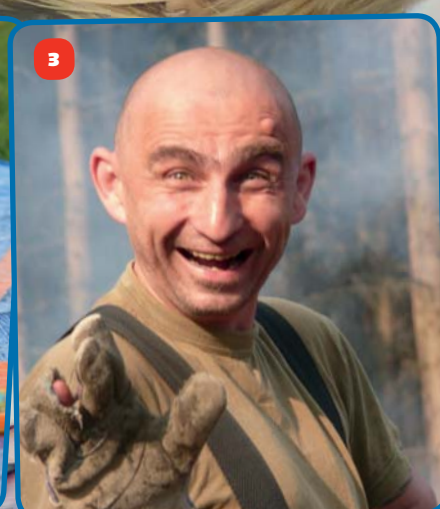
Hned v pondělí po Kamínkách se také rozjelo hlasování na facebooku Pionýra, kde se objevilo 31 neúspěšnějších fotek z Kamínek. Na hlasování bylo pouze deset dní, přesto se sešlo celkem 1105 hlasů. Velkou výhodou bylo, že každý měl neomezený počet hlasů a ne tři jako na Kamínkách.

Vítězkou tohoto facebookového kola se stala Jana Antošová z PS Mír Domažlice, která získala 233 hlasů, stříbrná je Míša Ilgnerová z PS Štáhlavy (219 hlasů) a třetí místo obsadila Adu Kopecká z 30. PS Mláďí, 34. PTO Tulák (66 hlasů). Nutno podotknout, že první dvě dámy pro sebe „urvaly“ víc než 40% všech hlasů!

A dobrá zpráva nakonec. Do celostátní soutěže Czech TOP Smile 2013 poputuje ne jeden, ale hned čtyři naše pionýrské úsměvy – vždy první dvě místa z každého hlasování. Tak držme palce, ať některé naše želízko v ohni uspěje.

Mirka Tolarová, Plzeňská KOP

VÍTĚZNÉ ÚSMĚVY Z KAMÍNEK

VÍTĚZNÉ ÚSMĚVY Z FACEBOOKU

Vážený čtenáři!

Právě otevřené číslo Mozaiky Pionýra má být odlišné než jiná, a to nejen v tomto ročníku. Ne ale tím, že by obsahovalo zásadně odlišné informace. Jeho nezvyklost spočívá v tom, že jsme se rozhodli trochu podněcovat, ba možná až provokovat. Ptáš se proč?

Odpověď je prostá – v anketě o Mozaice a jejím obsahu jsme získali řadu podnětů, ale nám jich většina přijde pasivní: tak nás překvapte, bavte nás, informujte! Jenže žádná běžná ulice není jedno-směrná a má-li cokoli řádně fungovat, potřebuje „to“ zpětnou vazbu.

Dnes jsme se my pokusili o akci, v níž hecujeme ke dvěma ožehavým tématům: co je v Mozaice pro vedoucí oddílů a oddíly (a činnost) a k čemu je (mi) vlastně Pionýr?!

Jaká bude reakce na tuhle akci – to očekáváme. Nechceme vést formální polemiku o smyslu a ne/smyslu Mozaiky Pionýra a jejího zasílání každému vedoucímu oddílu. Je to hloupé rozhodnutí? Opravdu?! Přijal ho kolektivní orgán Pionýra – a mezi jeho členy byli a jsou vedoucí oddílů. Proč tedy takové množství vedoucích má za to, že jde o pošetilé rozhodnutí, které je pro ně zbytečné?!

Ptám se ne formálně:

- Kde získávat podněty a inspiraci pro pionýrskou činnost oddílů a skupin?
- Co může být zrcadlem, abychom nepokřiveně viděli, co se nám nedaří, ale co naopak umíme a daří se nám?
- Kde se dělit o názory a obohacovat druhé a nakonec i sebe sdělováním, co nám klapě, a tak má smysl se o to podělit s naší pospolitostí?
- Jak napomáhat tomu, aby Pionýr byl zajímavou a otevřenou organizací a ne ghettem?
- Kde přicházet s nápady, jak by naše oddíly a tím pádem celý Pionýr mohl fungovat lépe?

Nejpřirozenějším místem je – kromě setkání oddílů a vzdělávacích akcí – po mém soudu Mozaika Pionýra. Jistě, mohu se mýlit, ale tomu by zase neodpovídaly ohlasy na mozaikovou anketu, kde jsou názory vysloveny a očekávání popsána – proto i tohle neobvyklé číslo, určené právě nejvíce vedoucím oddílů, té soli Pionýra.

Také opakovaně vyslovované dotazy, co že nás – jako pionýry – „vlastně spojuje“, je to vůbec něco?! Pionýr není jenom agenturní záchranná síť (i když i ta je třeba), ale nabízí nespornou kvalitu – v akcích, soutěžích, nabídce činností, vzdělávání...

Nebo jde o pouhou iluzi? V čem je „zakopán“ onen problém zapouzdřenosti a neochoty pohlédnout dál než jen na svůj oddílový záhumenek? Není více toho problému a tím i jeho řešení v nás samotných? Proč je v tolika vedoucích zakořeněno ono sebeuspokojení ze sebe samých a děním „u nich“ a nic dalšího je programově nezajímá?! A jen to maskují zdůvodněním, že se vlastně pořádně neví PROČ být PIONÝRY?

Zkuste proto pročíst tuto Mozaiku a dejte vědět, co si myslíte.

Díky předem, Martin

Patříš k těm několika vedoucím, kteří si Mozaiku „odhlásili“, a divíš se, proč ti opět přišla? Nejde o omyl, ale o snahu dostat toto netradiční vydání do všech pionýrských skupin a oddílů.

Možná po jeho přečtení změníš názor – stačí napsat na mozaika@pionyr.cz.

Proč je dobré být pionýr?

» ANKETA «

Ptali jsme se účastníků Kamínek 2013, odpovědi najdete i na dalších stránkách.

- „Pomáhá to stát se lepším člověkem.“
- „Mám v něm možnosti sebezvoje, dělám smysluplnou činnost.“
- „Pionýr pro mne znamená – příležitost, dobrodružství, kamarádi, zábava, ale povinnosti, velká časová náročnost a práce. Přesto jsem rád, že jsem pionýr.“
- „Musí poznat sám každý na sobě.“
- „Nevím :(a hodně mě to trápí.“
- „No vlastně těžko říct, někdy to na chlubení není, :) ale člověku to dá něco do života, co jiní nemají – samostatnost, kamarádi, možnost realizace.“
- „Být pionýr je dobře, protože pionýr hledá a objevuje nové cesty a tím přispívá k rozsahu vědomostí celého lidstva. Být pionýr je natolik dobré, nakolik je dobrý můj kolektiv.“

MOZAIKA PIONÝRA – vydává Pionýr pro svou vnitřní potřebu. | Uzávěrka tohoto čísla: 15. 4. 2013. | Kontakty: Pionýr, Senovážné nám. 977/24, Praha 1, PSČ 116 47, tel.: 234 621 299; 777 248 720; fax: 224 215 101; e-mail: mozaika@pionyr.cz. Aktuální informace o sdružení Pionýr poskytujeme též na internetu: www.pionyr.cz. | Textové příspěvky přijímáme ve formátech souborů doc nebo rtf, foto v dostatečném rozlišení pro tisk (300 ppi – pro použití v tisku ve velikosti 1:1). | Odpovědný redaktor: Jakub Kořínek (Jakub). | Grafická úprava: Matěj Feszanicz – www.feszanicz.cz | Tisk: BOFTISK Nymburk. | Distribuce: Postservis. | V evidenci periodického tisku evidováno pod číslem MK ČR E11046, ČÍSLO ISSN 1213-4686. | Vydáno díky finanční podpoře Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Zpravodaj je neprodejný.

Pionýrský úsměv – jedna ze soutěžních fotografií

1

Pionýrský úsměv
výsledky soutěže

2

Nadcházející akce
přehled termínů

4

Česká rada Pionýra
informace z jednání

5

Zemřela „pionýrská máma“
ohlednutí

5

Ideály Pionýra
na slovíčko s předsedou Pionýra

6

Kamínka 2013 šesti očima
reportáž

8

Dětské publikum mám hrozně rád!
rozhovor

10

Tereziňské hry 2013
geopozvánka

12

Mluvíme o Pionýru – jde to!
propagace

13

Sami o sobě
zprávy ze sdružení

14

Proč být pionýr?
k zamýšlení

16

Máj – s batohem v háj
Klíčení – příklady dobré praxe

18

Hollywood
táborový koutek

19

To jsou voni!
představení kandidátek do VV ČRP

20

Kamínka v Pelhřimově dohořela...
vzdělávání – zhodnocení Kamínek 2013

21

Občanský zákoník
Co přináší nového?

22

Jak se vyrovnat se
změnami Statutu Pionýra?
Jak na to?

24

PiTEL + pionýrské základny
praktické nabídky

26

Kaleidoskop
výročí a zajímavosti

27

Přáníčko nejen ke Dni matek
námět na rukodělnou činnost

28

Odhalte tajemství hradu Rýzmberek

Jak? Zúčastněte se Republikového setkání Pionýrských oddílů

Kdy? 7. až 9. června 2013

Kde? Autokemp hájovna u Kdyně
Více na setkani.pionyr.cz.

Pojed' s námi navlékat korálky

Letní táborová škola Korálky je připravena i pro tebe. Nabízí trochu teorie a spoustu praktických aktivit na témata:

- pedagogika
- psychologie
- systém práce s oddílem
- „pionýrologie“ a mnoho dalších

Kdy? 17. až 20. srpna 2013

Kde? TZ Újezd u Domažlic (PS Mír Domažlice)

Více na ts.pionyr.cz.

KALENDÁRIUM | nabídkový plán akcí a soutěží

15. 5.	Český den proti rakovině	celá ČR	Liga proti rakovině Praha
7.–9. 6.	Republikové setkání pionýrských oddílů	Kdyně	PIKOP
14.–16. 6.	Branná hra Cesta odhodlání	Loučeňsko – Milovicko	PC ORP Mělník
15. – 17. 11.	Pionýrský Sedmikvítek – Folklórní tance	Chotěboř	KOPKV
16. 11.	Pionýrský Sdemikvítek – ProRock	Praha	96. PS Veselí medvědi
23. 11.	VIII. výroční zasedání Pionýra	Pardubice	Pionýr
30. 11.–1. 12.	Republikové finále malého florbalu	Mladá Boleslav	PC Florbalová akademie MB
30. 11.	Pionýrský Sedmikvítek – Tance	Holešov	PS M. Očadlíka Holešov+ SVČ TYMY
14. – 15. 12.	Pionýrský Sedmikvítek – Clona	Sadská	96. PS Veselí medvědi

NABÍDKA VZDĚLÁVACÍCH AKCÍ PVC (VÝBĚR)

Hlavní vedoucí dětských táborů

24.–26. 9. Kaliště, TZ Bělce PVC KOP kraje Vysočina

Zdravotník zotavovací akce

10.–12. 5., 31. 5.–2. 6. Ústí nad Labem Ústecké PVC

Kvalifikace instruktora a oddílového vedoucího

10. – 12. 5., 14. – 16. 6. TZ Bokouš PVC Královéhradeckého kraje

4. – 6. 10. Důlce Ústecké PVC

Letní táborové školy

17. – 20. 8. Újezd u Domažlic ÚPVC (viz přihlašovna)

10. – 18. 8. TZ Pávek Jihočeské ÚPVC (VDK B)

Přijed' i ty!

**Základní
povědomí
o dění
v Pionýru.**

Česká rada Pionýra

Dubnové jednání České rady Pionýra se opět konalo ve škole v Mladé Boleslavi a k jednání toho bylo poměrně dost. Mimo jiné bylo třeba schválit text výroční zprávy za rok 2012, aby mohla být dokončena a předána do výroby. Důležitou změnou, kterou členové ČRP posvětili, je změna místa konání listopadového VIII. výročního zasedání, které se poprvé bude konat v Pardubicích. Důvod? Jednak nižší finanční náročnost a pak také místo – Pardubice jsou dobře dostupné a leží více ve středu republiky.

Velmi příjemnou diskuzí byla záležitost udělení Křišťálové vlašťovky. Přestože samozřejmě nemůžu prozradit, komu ji Česká rada Pionýra udělí, je určitě dobré vědět, že pionýři, kteří si ji zaslouží, je stále dost. Snad i proto se tentokrát sešly dva návrhy. A co teď, když se

standardně uděluje pouze jedna ročně? Udělat výjimku? A nesníží to její vážnost a hodnotu? Dobrá, tak tedy udělit jen jednu. Ale koho zvolit? Vždyť je to takřka Sophiina volba, obě osoby si ji přece zaslouží, jinak by je jejich krajské orgány nenavrhly... O tom, jak tenhle oříšek členové ČRP rozlouskli, se dozvíte, až přijde ten správný čas.

O něco horší zpráva je odpis dlouhodobých pohledávek, které vznikly neodbornou správou nemovitostí v majetku Pionýra. Jde o dluhy čtyř pionýrských skupin, které však není kde vymáhat. Česká rada Pionýra nyní posvětila, že více než 430 tisíc korun Pionýr zkrátka odepíše a zaplatí ze svého. „Díky, že nemusím dalších několik let řešit na České radě neřešitelné problémy například pionýrské skupiny CKU Alfa,“ reagovala po schválení

předsedkyně královéhradeckých pionýrů Ivana Vejvodová. Smutné

na tom je, že jsme tento dluh zaplatili vlastně my všichni.

Dobrou zprávou na konec je také závěr auditora, který každoročně prověřuje účetní závěrku Pionýra. Jeho výrok za rok 2012 zní 'bez výhrad', což znamená, že Pionýr znovu prošel kontrolou bez ztráty květiny. Hurá! Být to totiž jinak, mohli by pionýři přijít o dotace z ministerstva.

Mirka Tolarová

Zemřela naše „Pionýrská Máma“.

Dne 16. 4. 2013 nás navždy opustila naše skupinová vedoucí Anna Kosaková. Chtěla bych vám ji připomenout několika slovy. Určitě si to zaslouží pro svoji obrovskou obětavou práci, kterou odvedla na Pionýrské skupině Jihlava 1.

Anna Kosaková, zvaná „Jůlinka“, se narodila 30. dubna 1935. Svoji práci s dětmi zahájila společně se svým manželem Janem Kosakem přezdívaným „Kotlík“

v tehdejší Skautu. V roce 1971 převzala vedení pionýrské skupiny a vedla ji až do roku 2006, kdy předala vedení do mladších rukou. Dále pak pracovala v oddílu Veverčat, kde předávala své bohaté znalosti a zkušenosti mladé generaci, a to zejména při víkendových akcích na skupinové základně v obci Jihlava. V druhé polovině osmdesátých let působila na plný úvazek jako skupinová vedoucí na Jungmannově škole v Jihlavě, kde se práci s dětmi věnovala každodenně. Pod jejím vedením se skupina zúčastňovala celostátních soutěží, jako byla Stezka odvahy nebo Partyzánský samopal. Tam soutěžící z její skupiny dosahovali v okresních, krajských i celostátních kolech velmi dobrých výsledků.

Od roku 1971 pořádala skupina pod jejím vedením letní dětské tábory. První tři se konaly na různých základnách. V roce 1974 objevila společně se svým manželem krásné místo v Jestřebí, kde jsou tábory dodnes. Táborová základna, zpočátku pro 30 dětí, se rozrostla a dnes se zde konají dva běhy pro 180 účastníků. Jůlinka si vždy dokázala svou přirozenou autoritou udržet respekt a pořádek. Její známá hláška, kterou říkala rodičům před odjezdem na tábor, byla: „Mám dvě ruce, které hodlám použít!“

ohlédnutí

Jestřebí pro ni bylo nejkrásnějším místem, kde měla svůj oblíbený stan stojící u lesa. Její pronikavá píšťalka byla slyšet v každém koutě tábora. Všechny děti se vždy těšily na večer, na její neuvěřitelné příběhy s hororovým nádechem, které uměla tak fantasticky vyprávět, až se dětem klepala kolena. I proto se tam děti každoročně vracely a později přijížděli i jejich potomci. Její dlouholetá činnost v Pionýru byla v roce 2006 právem oceněna pionýrským vyznamenáním – Křišťálovou vlašťovkou. Stojí za ní neuvěřitelný kus práce, které si všichni velice vážíme. Budeme na ni vzpomínat jako na skvělou, báječnou, nezapomenutelnou osobnost, která rozzářila nejedny dětské oči, hvězdy jitřního nebe, jak jim s oblibou říkala. Doufám, že její hvězda nad námi bude zářit stále.

Za PS Jihlava 1
Andrea Pohanová

„Jsem mezi lidmi, kteří to mají stejně jako já :)
PPPPPPP – to bohužel postrádám ve svém pracovním okolí.“

» ANKETA «

Ideály Pionýra

Máme tu slíbené pokračování povídání o pionýrských Ideálech. V minulém čísle jsem je pojal v souvislostech širokých až až, tentokrát na ně zkusím nahlédnout z praktičtějšího úhlu. Pojdme si pro začátek říct, jakou roli vlastně Ideály v Pionýru hrají. Jsou pojmenováním hodnot, jež se snažíme předávat dětem – nikoliv hodnot ve smyslu peněžním, ale základních zásad, jimiž se člověk řídí, kterými posuzuje jednání a chování své i ostatních. Hodnotová orientace patří k nejdůležitějším součástem vnitřní struktury osobnosti, protože reflektuje zkušenosti, umožňuje hodnotit, rozlišovat dobré a zlé, podstatné a nepodstatné... Zjednodušeně lze Ideály Pionýra označit za jakousi osnovu naší výchovné práce.

Na to, abych se věnoval všem sedmi Ideálům, je i prostor dvoustrany neúprosně omezující. Proto i přes poněkud telegrafické pojetí (které mi snad odpustíte) celého tohoto – zdaleka ne vyčerpávajícího – „pojedení“ dojde tentokrát na tři. Zbývající čtyři musí počkat do příští Mozaiky. Pro přehlednost je celé povídání rozdělené na samostatné oddíly, v nichž najdete vždy náznak obsahu Ideálu z pohledu běžné činnosti a náměty, jak jej promítnout do konkrétní práce s dětmi.

IDEÁLY PIONÝRA

- pionýrský životní styl a hodnotový systém;
- vodítka na cestě životem – nabídka, podnět;
- není účel umět je „jako básničku“, ale chovat se podle nich v konkrétních situacích
- trvalý základ výchovy, nikoliv cílová páska, ale otevřená brána – stále je co zlepšovat;
- mohou působit nemoderně, ale neměníme je podle aktuálních trendů;
- jde o záležitosti (hodnoty), o nichž se hovoří nesnadně (přátelství, dobro/zlo, demokracie...), proto je dětem předáváme přijatelnou (symbolickou) formou;
- jsou nerozlučně propojené;
- nabízejí nepřeborné množství pohledů a způsobů vnímání.

PAMATUJME NA PAMĚŤ

- úcta k minulosti a zájem o její poznávání, ať už jde o historii naší vlasti (výchova k vlastenectví), města nebo rodiny – vždy jde o zdroj vědomostí a poučení;
- znalost a vnímání minulosti Pionýra, skupiny, oddílu jako základu, na kterém se staví...
- respekt a přátelství mezi generacemi – bohatstvím Pionýra jsou lidé, díky nimž je možná nejen vlastní činnost sdružení, ale jsou také úžasnou zásobárnou zkušeností a vědomostí např. pro tvorbu metodických materiálů;
- hledání a rozvíjení vlastní totožnosti (osobní, oddílové, pionýrské), současně podpora soudržnosti;
- romantičnost prožitků, rozkvět představivosti, tvořivosti, vynalézavosti, (hra však zůstává hrou – je nástrojem, nikoli vytvořeným, uzavřeným, umělým světem, opravdové jsou ovšem prožitky (pocity, důvěra).

V činnosti oddílu:

- seznamování s vlastním okolím (pamětihodnosti, pamětníci, rodáci, zajímavosti, ale i pověsti...) – zdroj inspirace pro další aktivity;

- akce a výlety za kulturními památkami, do muzeí – naše kultura a historie, slavné osobnosti z ní i ze současnosti (posiluje hrdost na náš původ...);
- prožívání událostí z českých či světových dějin prostřednictvím etapových i jiných her;
- využívání symboliky, her, tradic a rituálů... (slib, názvy oddílů a PS, sjednocující oblečení).

Paměť až na druhý pohled

- obohacování, prožívání odpovědnosti a přibližování zájmu o druhé i okolí;
- uchování nejen svých úspěchů, ale i nezdarů – z nich pramení ponaučení;

- uvědomění si místa, jež historicky i aktuálně zaujímáme ve světě, a předností, jimiž můžeme obohatit naše sousedy i národy vzdálenější, zároveň i vědomí vlastních nedostatků, s nimiž nám ostatní mohou naopak pomoci;
- možnost vracet se tam, kde je nám „dobře“ (do oddílu).

Vidíš to jinak?

Napiš!

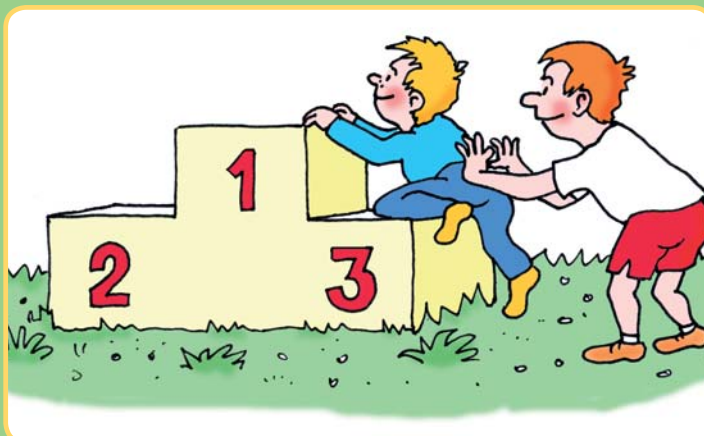
JAK NÁM POMOC POMŮŽE

- nesčetné množství podob od vzájemné pomoci dětí při hrách, příspěvků k činnosti, spoluúčasti na společných aktivitách, péče o klubovnu, podpora od dospělých, spoluodpovědnost, až po velké charitativní a sbírkové akce;
- kromě rodiny a školy jsou oddíly pro děti dalším příkladem přirozeného soužití, přátelství a vzájemného obohacování více generací a cennou zkušeností do budoucího života;
- nejde jen o výsledek konkrétního aktu pomoci, ale především o výchovu – děti se učí pomáhat si navzájem a nebát se říci si o pomoc, učit se ji ocenit, poděkovat i nabídnout pomoc ostatním;
- motivace k překonání vlastního pohodlí.

V činnosti oddílu:

- ohled – podpora začleňování dětí s jakoukoli specifickou do kolektivu (např. využití programů z projektu Klíčení);
- vlastní podíl dětí na správě věcí svých i společnosti;

- zapojení vedoucích do akce Zdravá pionýrská krev (děti by o tom měly vždy vědět) či celých oddílů do Českého dne proti rakovině (pomoc lidem, které děti vůbec neznají, překračuje hranice našeho okolí);
- hledáme možnosti, jak může pomoci i ten nejmenší z nás;
- v celém Pionýru by měl být platný princip, že si nejen děti, ale i dospělí navzájem pomáhají – nenechávají povinnosti (jen) na jednom funkcionáři (vedoucí PS či tábora), ale dělí se s ním o práci, jsou aktivní (každý) v rámci svých možností.

Pomoc až na druhý pohled

- Úcta k osobnosti: dítěte s přiměřenými požadavky na ně (věková a individuální přiměřenost), vedoucího, přijímání jeho požadavků, respektování (jeho) vedení;
- děti i dospělí mají práva a povinnosti (jedni i druhí „něco“ dávají a „něco“ dostávají);
- vzájemná podpora napříč sdružením – v Pionýru se vždy dostane pomoci každému, kdo o ni požádá.

CO SKRÝVÁ POZNÁNÍ

- objevování světa;
- poznání vlastní role, zlepšení souladu vlastní činnosti, schopnost vyjádřit a obhájit svůj názor a samostatně se rozhodnout v zájmu celku;
- osobnostní rozvoj (v návaznosti na Překonání) – růst je cílený (odněkud někam – u dětí výchovné programy, u vedoucích systém přípravy a vzdělávání);
- poznávání sebe sama – vlastních silných i slabých stránek, objevujeme a dále rozvíjíme své zájmy a nadání, vnímáme své limity;
- nabírání zkušeností z různých životních situací;
- poznávání odlišností mezi lidmi (kulturní, národnostní...), vhodné reagování na odlišnosti – spolupráce, vzájemné obohacování.

V činnosti oddílu:

- hry: dávají šanci získat do života zkušenosti prožíváním různých situací „nanečisto“; učí nás řešit problémy, poučit se z chyb,

pracovat samostatně i týmově, prosadit se i přijmout kompromis, díky tomu zjišťujeme, kdy je třeba táhnout s ostatními za jeden provaz a kdy se chopit kormidla; v hrách se snoubí zábava

- poznáním;
- výpravy vždy přinášejí nová dobrodružství, zážitky a poznání – pomocí nich poznáváme odlišnosti míst a kultur a učíme se chápat, že svět je rozmanitý;
- prostřednictvím (tvůrčí) činnosti si děti osvojují poznatky a dovednosti, jež prostá teorie nemůže nabídnout – včetně rozvíjení analytického, tvůrčího i kritického myšlení a smyslu pro spolupráci, vše se učí aktivně používat.

Poznání až na druhý pohled

- děti se snaží poznávat příčiny a souvislosti, nacházet shodné, podobné a odlišné znaky problému a porovnávat je s vlastními zkušenostmi;

- využívání příležitostí, vnímání ohrožení;
- poznání prožitku úspěchu – umění radovat se z kladného výsledku vlastní snahy;
- „osahání“ teoretických vědomostí (např. ze školy) na vlastní kůži;
- poznání a naplnění pojmů – v oddíle např. kamarádství, přátelství, ale i domov.

**Stálo to
za to!
Napřesrok
repete.**

Kamínka 2013 šesti očima

Nebojte, nejde o článek od mimozemšťana nebo jakéhosi podivného pavouka, ale tři účastníků, kteří byli na Kamínkách každý v jiné roli – včetně jedné „nepionýrské“ lektorky.

Jak jsem nic nestihla, aneb spát můžu doma

Kamínka jsou tu, hurá! V pátek nemusím do práce, takže do Pelhřimova dorážím už po půl třetí. A rovnou se zapojit do příprav, čeká nás toho dost – letos jedu znovu jako lektorka a také mám na starosti obsah časopisu Vlnky. Ale ten už je vytištěný předem, takže můj hlavní úkol je s pomocí Majdy Zemanové od klatovských Tuláků a Lídy Kočí vytvořit přehlídku pionýrských úsměvů (viz str. 2). Po několika hodinách je hotovo a já mám z téhle optimistické výstavy radost. Ani nevím jak, ale najednou se chodby změnil v různá moře a oceány. Samo? Ani ne, to jiní pionýři pomáhají. Všechno

mně naprosto neznámé pionýry. Ti s úsměvem a nadšením berou balík časopisů a rovnou mi jeden vráží do ruky. „Řeklas každému, tak tady máš,“ směje se novopečený kamelot a odchází.

drobnosti. Je mi už předem jasné, že moc dílen nestihnu, tu první – historii Pionýra – si ale ujít nenechám. Pravda, jen tiše sedím v koutku a sepisuju články do časopisu, ale stejně...

Fimo – ovečky, na ty jsem dokonce přihlášená! Jupí! Jenže když vidím, kolik je tam lidí, a uvědomím si, že mě čeká dodělat pár textů a hlavně oběhnout a zaznamenat svým foťákem pár dalších dílen, zase se odporučím.

Country tance hned po obědě bych si už ale stříhnout mohla. Wow, po čtyřiceti minutách mám dost. Umím pár nových figur, průchody, swing a tak podobně, ale už zase musím běžet.

Co dál? Je půlka odpoledne a noviny nejsou, jak to? Aha, chybička se vloudila, tak šup šup, musíme tisknout! Taky je čas vyvěsit upozornění, že hlasování o úsměvu končí o půlnoci a že o pár hodin dřív před čajovnou vystupují Koloušci z Bozejova. Mám to taktak na diskuzní dílnu...

Super, hotovo, čas si vydechnout. To už jsou ale hotové noviny, je po večeri a lidi se zase rozcházejí do dílen. „Hej, můžete si, prosím, zahrát na kameloty? Dávejte Vlnky každému, koho potkáte,“ oslovuji

Kolem osmé bych sebou nejraději práskla do spacáku, ale musím počkat do půlnoci. Na zamčení školy a také konec hlasování o nejúsměv. Odbije půlnoc a my začínáme počítat hlasy. Vtom se ve dveřích zjeví Bílá paní Apolena a zlá stará panna klíčnice, která ji hlídá. Zvou na červenové republikové setkání ve Kdyni, to stojí za fotky. Před jednou hodinou máme konečně spočteno, výsledky visí, tak hurá na kutě.

To už je zase ráno? Proboha! No nic, kolotoč začíná nanovo... Po snídani už pomalu začínáme uklízet. Třídy, které už jsou prázdné, uklidíme a srovnáme. Pak si jen tak mezi řečí zaběhnu odlektorovat svou dílnu – psaní článků nejen do Mozaiky. Když se po hodině a půl vrátím do štábu, nestačím se divit, kolik se tu mezitím udělalo práce.

Je čas oběda, dalšího úklidu a bohužel i odjezdu. Jsem unavená, ale šťastná. Už

jde jako na drátkách – připravit stánek s tričky, flashkami, samolepkami a spoustou dalších věcí, označit noclehárny, vypsát plán dílen a kde jsou, vypsát a označit učebny – co kde bude. A všechno jde v klidu a po dobrém. Paráda, tak co je potřeba udělat dál? Zatím nic, takže můžu vesele vítat příchozí pionýry. Večer po rituálu (který byl vážně super) honem připravit ležení, objevit se na chvíli ve špeluňce a pak už hurá spát... Jéje, to už je ráno? Vždyť jsem sotva hlavu na polštář uložila, tak proč už mám zase vstávat? Aha, musíme odemknout školu, doběhnout na snídani a dořešit nějaké

„Pionýr má spoustu kamarádů a vzorů, ze kterých může vybírat a čerpat pro svůj růst.“

ANKETA

podruhé jsem na Kamínkách nestihla skoro žádnou dílnu, ale ani tentokrát mi to nijak nevadí. Stačí mi, že mám možnost prohodit pár slov s tím i oním a když vidím, jak jsou ostatní spokojení, jak si hrdě nosí výrobky, diskutují o tématech, usmívají se a užívají si společný pionýrský víkend. Přesně v tu chvíli vím, že příští rok pojedou zase a že zase budu po škole poletovat a vyřizovat něco tu a něco tamhle. Vyspat se konec konců můžu doma, ne? Od toho přece pionýrské víkendy nejsou!

Mirka Tolarová

Jed' do Pelhřimova, ať víš, do čeho jdeš...

Je přesně 14.47 a já vylézám ze sprchy. „Sakra, ve tři odjíždíme!“ Jak je mým zvykem, zase nestíhám. Obléknout se, krosnu na záda, batoh na břicho, kytaru do ruky a tradá sprintem na autobusové nádraží. „Já blbec!“ Zapomněl jsem na svačinu. Když se obouvám a kontroluju hodinky, na botníku zahlédnu zabalené housky. „Babičko, díky!“

U autobusu jsem v pohodě dvě minuty před třetí hodinou (plíce jsem nechal cestou). Řidič zabouchl kufr a my se můžeme vydat na čtyři hodiny dlouhou cestu z Domažlic přes Kdyni, Klatovy, Nepomuk a Písek až do Pelhřimova.

„Tuto je vono?“ ozve se, když vystoupíme z autobusu a cpeme se do školy. „Dělej, už to mělo začít,“ popohání mě někdo ve dveřích naší noclehárny. Rychle беру plášť do ruky a fofruju na úvodní rituál, který je situován do mořského a podmořského světa. Mám totiž důležitý úkol, zapálit fakuli a nechytout při tom. „Uf!“ Nádherné, úvodní rituál se povedl a já nehořím. Spát brzo? Ano, chtěl jsem, ale když se rozezní kytara, tak to prostě tak nějak nejde.

V sobotu ráno mě probudí štěbetání našich instruktorek. Je 7.15, což znamená, že jsem ještě alespoň půlhodiny mohl spát! Je zabiju! Ploužím se na záchody, kde neteče teplá voda. No, mytí hlavy mě probouzí dostatečně.

„Tak ahoj, tady jste na OUTDOORU.“ Asi tak začal první seminář. Jsem frajer, a když svítí sluníčko, můžu jít přece v kraťasech. Ještě na obědě mi byla zima, a to jsem se prosím snažil zahřát na kin-ballu. Po obědě jsem si šel uvařit něco málo z vody a pak zase na kin-ball. Proč zase? Zapomněl jsem se zmínit, že jsem tuto dílnu pomáhal lektorovat.

V Mindoku je vždycky o zábavu postaráno. Spousty stolních her, které ještě neznám. Jediná vada na kráse spočívá v tom, že mě téměř ve všech hrách poráží i malé děti. Zrovna když jsem byl v nejlepším a možná měl i šanci na výhru, hodiny oznámily čas večer. Vyběhnout dvě patra do noclehárny pro mikinu, pak seběhnout tři patra dolů před školu, pak opět vyběhnout do noclehárny pro lísteček, bez nějž bych jídlo nedostal, a pak už konečně na večeři. Po večeři poslední dílna dnešního dne – tou je (nečekaně) kin-ball... :-)) Pak už jen volná zábava při poslechu hudební skupiny Koloušci a posleze několika kytaristů z řad pionýrů.

Neděle je tradičně dnem odjezdu. Ale dopoledne ještě patřilo dílnám. Já si vyzkoušel fotorallye a pak jsem se opět zašil do Mindoku, zahrát si pár deskových her. Naobědvat a hurá – tedy vlastně ne hurá, ale domů.

Něco chytrého na závěr? Jediná chytrá věc, co mě napadá, je ta, že příští rok pojedou zase a ty bys měl taky. Počítám, že nikde jinde nedostaneš takovou nabídku seminářů a dílen a ještě k tomu s takovou fajnovou partou lidí, jako jsme my pionýři.

Miloš „Jakeš“ Antoš

foto: Jakub Kořínek, Mirka Tolarová, David Urban

REPORT FIMOMANIAČKY: PIONÝRSKÁ KAMÍNKÁ 2013

O své dojmy z Kamínek se na internetu podělila i „nepionýrská“ lektorka Dana Fruitensse. Celý její článek, ze kterého uvádíme jen krátké úryvky, najdete na www.fimomanie.cz.

To byl zase jednou výlet! A to s pionýry. Byla jsem pozvaná na velkou pionýrskou akci Kamínka. Teď vás možná udivuje, že pionýři ještě existují, ale věřte tomu, je to už někde jinde, než za totáče. ...

Třicetkilové bedny mi bez meškání odtáhli pionýři do vrchního patra na konci školy. Tomu říkám ochota a organizace. Jejich pomoc byla velmi vítaná a sympatická. Nemohla jsem se nabažit té přátelské atmosféry.

Musím přiznat, že FIMO většinu naprosto uchvátilo, protože všichni přišli proto, aby se něco naučili a šlo to na nich poznat. ...

Nakonec mě trochu mrzelo, že jsem nestihla jiné dílny, protože byly všechny určitě skvělé.

Po celou dobu si o mě dělali starosti a vypomáhali mi dva hlavní organizátoři, p. Šimek a p. Kočí. Nechápu, jak dokázali zorganizovat akci pro 200 lidí tak ukázkově a ještě se stíhat starat individuálně a řešit jednotlivé problémy. ...

Byla to fuška, ale doufám, že budu mít ještě příležitost podobnou akci navštívit.

Děkuji pionýrům za pozvání i za výpomoc...

Dana Fruitensse

Dětské publikum mám hrozně rád

Jana Kovaříka mnozí znáte z koncertu Děti dětem, ze závěrečného večera pionýrského projektu Umačkání dětmi, ale samozřejmě i z televize a rozhlasu. Možná ale nevíte, že tento usměvavý moderátor byl v dětství také pionýr. Jak na tyto roky vzpomíná? Jak na něj působí pionýrské akce plné dětí dnes? Nejen na to jsme se ptali v rozhovoru pro květnovou Mozaiku.

Jako dítě jste byl pionýr, dokonce i v dospělosti jste jezdil jako vedoucí na tábory, zkuste nám svůj bývalý oddíl trochu přiblížit?

Můj oddíl býval v Plzni a pro mě to bylo místo, kde jsem se naučil strašnou spoustu věcí. Mým vedoucím byl Pepa Oliverius a jeho letní tábory byly naprosto nezapomenutelné. Navíc jsem se jako pionýr dostal ke své dnešní profesi – ve druhé třídě jsem se (více méně omylem) stal členem Stanice mladých reportérů při Československém rozhlasu v Plzni a učil jsem se rozhlasovému řemeslu při přípravách pořadu Pionýrská Jitřenka. Tenkrát jsem se rozhodl, že to je můj osud a že tomuhle řemeslu se chci věnovat, a ono se to podařilo!

Už jste moderoval několik našich akcí, jaký je to pro vás pocit? Vzpomenete si třeba při koncertu Děti dětem, před hledištěm plným „našich“ dětí, na své roky v Pionýru?

Dětské publikum mám hrozně rád, protože je naprosto spontánní a zároveň poměrně nekompromisní. Věnuji se celé řadě aktivit pro děti i mládež, od festivalů mateřských škol Mateřinka, až po vědomostní soutěž Eurorébus a vždycky, když mám vyjít s mikrofonom před sál plný malých dětí, nebo holek a kluků v pubertě, tak vím, že musím podat maximální výkon, jinak mě

„nevezmou“. Na druhou stranu, když se to povede a pódium s publikem si navzájem porozumějí, je dětské publikum to zdaleka nejvděčnější a nejskvělejší a já se na něj vždy znovu a znovu moc těším!

Když jsem zmínil koncert – kdo vás tam naživo viděl, ten ví, že jste vtipálek a veselá povaha. Zkuste si vzpomenout na nějakou žertovnou historku, kterou jste s oddílem prožil.

Na táborech, kam jsme s naším vedoucím Pepou jezdili, byla spousta stanů, asi dva pokoje v hájovně a pak velmi oblíbený seník, kde se mohlo vyspat asi pět lidí. Čím jsme byli starší, tím častěji se nám s mými kamarády dařilo vybojovat si seník pro sebe, což ostatní nesli vcelku nelibě.

A když jsme se jednou vytahovali až příliš, sebrali nám na celý den žebřík. Vzhledem k tomu, že to bylo asi 5 metrů vysoko, netroufli jsme si skočit a prožili jsme docela krušný den a nakonec jsme byli moc rádi, když nám před večerí žebřík vrátili...

Takovým šoumenem, jako jste vy, se člověk asi musí narodit, ale přesto, využíváte i po těch letech, třeba při práci, něco, co jste se v dětství v Pionýru naučil?

Samozřejmě! V Pionýru a taky v dětském rozhlasovém vysílání jsem se naučil několik základních věcí, kterých se držím dodneška – například takové jednoduché principy, jako že slib je třeba dodržet, že výkon každého jedince se podílí na výkonu celku, že kamarád je ten, kdo ti pomůže, když je nejhůř, a taky, že ve dvou (či více lidech) se to lépe táhne.

Předpokládám, že bez ohledu na množství zkušeností je každý živý vstup před sálem plným lidí tak trochu dobrodružství. Vyhledáváte i jiné dobrodružné zážitky? Jste dobrodružná povaha?

Nejsem dobrodružná povaha, jediné dobrodružství, které vyhledávám, je ostrá horská túra lesem nebo po náhorních planinách, na kterou se moc rád vydávám sám. Ale není to adrenalin, co mě tam žene, je to příležitost být sám se sebou v krásných místech, kde nepotkáte nikoho. Jinak si myslím, že náš dnešní život je dobrodružný sám o sobě dost, a tak nic dalšího nehledám. I když... bydlím nedaleko od Vltavy a vážně přemýšlím o tom, že bych si pořídil loď. Nebo aspoň loďku. To by mě asi bavilo.

JAN KOVAŘÍK

Absolvent Fakulty sociálních věd UK Praha (rozhlasová a televizní žurnalistika). Moderoval řadu televizních i rozhlasových pořadů a také společenských, kulturních, sportovních i prezentačních akcí.

Pomohl na svět řadě projektů pro děti a mladé lidi – například soutěži Eurorébus a nebo projektu Dreamcatcher aneb chyť svůj sen.

Narodil se ve znamení Panny. Mezi jeho koníčky patří knihy, horská turistika, golf a péče o zahradu. Za největší životní úspěch považuje své tři děti – dcery Kačenu a Andulku a syna Honzíka.

(zdroj: www.ceskatelevize.cz)

Máš taky tip na rozhovor?

Napiš!

Pionýr používá motto „Dobrodružství na míru“. Na posledním koncertě Děti dětem jste o něm mluvil jako o něčem, co člověk prožívá se svými dobrými druhy. Co je pro vás osobně takové dobrodružství na míru?

Cokoliv, co proijeme s dobrými druhy, je super. Důležité je udělat si čas na lidi, které máte rádi, a strávit ho s nimi tak, abyste měli na co vzpomínat. Jak stárnu, tak si to uvědomuju víc a víc. Proto se snažím být co nejčastěji se svými rodiči i se svými dětmi, s několika málo opravdovými přáteli, které mám, a je více méně jedno, co se přitom děje. Kdybych si ale měl vybrat opravdu dobrodružství na míru, tak bych asi vyrazil se svými nejbližšími na sever, do Švédska, Norska a Finska, obytným autem, za kterým bych táhnul loď a nevrátil bych se alespoň měsíc nebo raději dva.

Když jsme u těch mott – na webu jsme se dočetli, že to vaše zní: „Největší chybou je klást si nízké cíle.“ Jaké cíle myslíte, že by si mělo v současném světě klást sdružení, jako je Pionýr?

Mělo by se pokoušet vychovávat slušné lidi. Zní to jako klišé, ale já si vážně myslím, že když bude mezi mladými co nejvíce slušných lidí, budeme všichni společně žít líp a veseleji. Snažím se své děti vést k tomu, aby věděly, že slušnost a dodržování pravidel nejsou slabostí, ale naopak znakem velké vnitřní síly a přesvědčení, že pravda nakonec vždycky zvítězí. A nevadí, že jí to někdy strašně dlouho trvá...

Ptali se Martin a Jakub

Nabídka táborových základen

TZ Brumlov v Podkrkonoší

Popis: Budova bývalé jednotřídní školy a mateřské školky. Patří k ní i veliká oplocená zahrada s ohništěm a možností grilování, hřiště na míčové hry.

K dispozici je dostatečně vybavená kuchyň, společenská místnost – herna, tělocvična se stolním

tenisem, jídelna s televizí. Pokoje jsou po 3, 4, 5, 6, 9 a 12 při celkové kapacitě 40 lidí. Provoz celoroční.

Místo: Bukovina u Čisté 57, 514 01 Jilemnice (okr. Semily, Liberecký kraj, TZ je cca 8 km od Jilemnice).

Okolí: Lyžařské areály, ZOO ve Vrchlabí, plavecký stadion, Krakonošovo Muzeum v Jilemnici, hrad Houska, Aquapark v Liberci, lesy, cykloturistika, houbaření atd.

Ceny: od 140 Kč (léto) do 180 Kč (zima) na osobu a noc, včetně všech poplatků.

Hlavní vedoucí / 1 pedagogicky dozor zdarma.

Kontakt: PS Beta, Praha 10, Antonín Unger, **tel.:** 603 265 779, **e-mail:** ungera@seznam.cz

TZ Sluneční zátoka

Popis: Dřevěná chata, ve které je kuchyň a klubovna. Táboření na louce ve stanech s podsadou. Možnost vytápění klubovny kamny na dřevo, v kuchyni 2x plynový sporák, 2x lednice, 2x dřez, teplá voda + sklad na potraviny. V TZ teplá voda a elektřina.

Venkovní i vnitřní umývárny, teplá voda, suché záchody. K dispozici je travnaté hřiště, ohniště, možnost koupání v říčce Mohelce.

Maximální kapacita: 40 dětí + 10 dospělých.

Místo: Chocnějovice (nedaleko Mnichova Hradiště).

Okolí: Mnichovo Hradiště (zámek), Liberec (aquapark Babylon, ZOO, botanická zahrada), Drábské světničky, koupaliště Bukovina. Vzdálenost obchodu (7 km), vlakové zastávky (7 km), autobusové zastávky (0,5 km).

Termín: prázdniny 2013

Cena: Na 14 dnů 16 000 Kč – cena zahrnuje celkové opotřebení a veškeré režie (teplá voda, elektřina, plyn).

Kontakt: Pionýrská skupina Táborník, Vladimíra Říhová, **tel.:** 603 222 006, **e-mail:** xrihova@seznam.cz

Geopozvánka: Terezínské hry 2013 (GC48H2K)

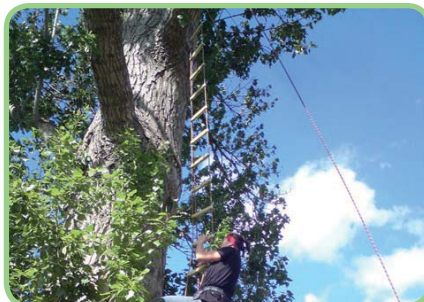
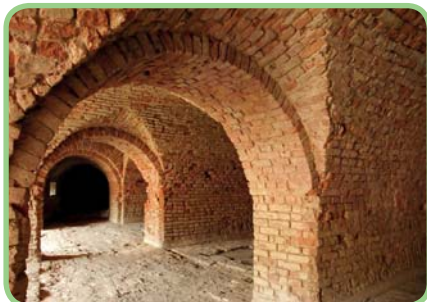
Lokace: Ústecký kraj

Tato geopozvánka vás na rozdíl od předchozí pozvánky nezve na nějaké místo, ale tentokrát se jedná o konkrétní událost. A to o druhý ročník Terezínských her,

logicky, může zapojit i celý oddíl. Budeme rádi, když si se svým oddílem uděláte čas a navštívíte Pevnost Terezín a Terezínské hry. Věříme, že vás koncept her zaujme a tak společně položíme základ pro

CITO Terezín 9, Noční podzemí, Ručník přes celý Terezín, Terezínské hry 2013 - ČAGeo's Flying Fortress, Terezínské hry 2013 – mistrovství v nahazování, Nanoevent a Za pokladem pevnosti

**Rádi
hledáte
poklady?
Zkuste to!**

který proběhne v sobotu 25. 5. 2013. Pokud máte rádi hry ve stylu Pevnosti Boyard, je to akce stvořená právě pro vás. Videopozvánku najdete na adrese: terezinskehry.cz.

Terezínské hry jsou soubor eventů (pozn. red.: event = anglicky událost – v „kačerském“ slangu se používá pro větší krátkodobé akce a setkání spojené s geocachingem) pro celou rodinu od nejmenších kácat až po nejstarší kačery, takže se,

budoucí koncept Mega Eventu, který bychom chtěli v Terezíně uspořádat příští rok. A nijak se netajíme aspirací získat zpětně ikonku Mega Eventu už za tento ročník. Pokud tuto ikonku ještě v oddílovém profilu nemáte, máte ideální příležitost ji získat. Svou účastí nám můžete tuto myšlenku pomoci realizovat. V rámci Terezínských her 2013 proběhnou tyto eventy: Za pokladem pevnosti Terezín, Malá Pevnost Terezín,

Terezín – dětská verze.

A samozřejmě můžete odlovit i spoustu okolních kešů.

Ubytování: Je možné ve vlastním stanu na vyhrazeném místě přímo v pevnosti od pátečního večera do nedělního rána.

*Za organizátory: Josef Chládek –
PS Veteráni Kladno*

Pionýrský geocaching

Projekt Pionýrský geocaching vznikl jako doplňková aktivita, která je určena pro pionýrské oddíly, volnočasové kluby a další skupiny dětí a vedoucích fungujících na pionýrských skupinách. Je to další možnost, jak do oddílů nalákat nové děti hledající adrenalinové zážitky, příležitost pro propagaci našeho sdružení navenek. Vždyť není nic jednoduššího, než vložit pionýrské propagační předměty do nalezených kešek, poslat pionýrského psa s úkolem do světa, vyrobit si pionýrské – oddílové „cévégečko“. Tato aktivita je zajímavá i tím, že zde není omezený počet „hráčů“, na lov se dá vyrazit téměř po celý rok, lovit se dá s malými i velkými, tlustými i tenkými... neexistují zde téměř žádná omezení.

Vždyť kdo by nechtěl zažít pocit vítězství z nalezení pokladu, cestou ke kterému bylo potřeba zdat nejednu překážku, vyluštit mnohou záhadu.

Zaujala vás myšlenka hledání „pokladů“ a myslíte si, že by to bylo pro váš oddíl další zpestření činnosti?

Pionýr vám nabízí možnost zapojit se do projektu Pionýrský geocaching. Oddílům, zapojeným do projektu, posky-

tuje GPS navigace a materiály pro založení pionýrské kešky. Pokud nevlastníte na své pionýrské skupině GPS navigaci, můžete si ji zapůjčit a začít spolu se svým oddílem hledat kešky. Stačí se zaregistrovat do projektu na stránkách www.geo.pionyr.cz, zaslat na adresu Pionýr, Senovážné náměstí

A co vy? Pokud máte náměty pro naše Piokačery, kde si odlovit pěkné kešky, budeme rádi, když nám je zašlete na adresu mozaika@pionyr.cz.

977/24, 116 47 Praha 1 vyplněnou a statutárním zástupcem PS podepsanou Dohodu o zapůjčení vybavení, kterou najdete na webu v sekci Ke stažení. V případě, že již máte vytipované místo, kde chcete svoji pionýrskou kešku založit, získáte jednu

kompletně vybavenou kešku zcela zdarma. Ti, kteří již tuto možnost využili, si mohou za zvýhodněné ceny pořídit krabičky, CWG, tužky a další materiál ke geocachingu. Pro získání tohoto vybavení kontaktujte Annu Novákovou na e-mail anna.novakova@pionyr.cz.

sme závislí na politických
kupin, resp. oddílů a od roku

Příležitosti, při kterých představujeme naše
sdružení či oddíl veřejnosti

pracovat v týmu, prosazovat své názory, překoná-

13

„Je to zábava. Rozhodně
je to lepší než počítač nebo drogy.“

» ANKETA «

Srdcařem je pro druhé, ne, aby se zviditelnil

Grantový program Srdcovka společnosti OKD, o kterém bude řeč dále, není zdaleka jediným příkladem podpory dobrovolných aktivit ze strany firem. Některé společnosti poskytují finanční dary, jiné vycházejí vstříc svým zaměstnancům a umožňují jim zapojení do vybrané činnosti. I když to bohužel stále není standard, je těchto příležitostí více, než mnozí tuší. A kdo ví, možná něco takového nabízí i váš zaměstnavatel. Proto pro vás máme jedno prosté doporučení – nebojte se zeptat! Následující úryvek z článku uveřejněného v časopise Horník 6. 12. 2012 pro vás možná bude inspirací.

Lokomotivář rubáňového kolektivu Ján Jurčaga z Dolu ČSM opravoval tábornickou základnu Pionýrů Český Těšín – Na jedné straně spolehlivý chlap, pro něhož neexistuje nepřítel na šichtu, a obětavec, který zařídil minigrant pro dětské táborníky. Na straně druhé skromný, nenápadný člověk, jemuž je jakékoliv zviditelňování cizí. Skoro až trapné. To je Ján Jurčaga (55), lokomotivář z rubáňového kolektivu hlavního předáka Ladislava Staniczka ze severní lokality Dolu ČSM.

„Jak znám toho svého chlapka, ten by se Srdcovkou nikdy nechlubil a už vůbec by neposílal poděkování do novin,“ řekla Jana Jurčagová, vedoucí 6. pionýrské skupiny Svibická šestka, která využila pětadvacet tisíc korun z minigrantu na opravu táborové základny. Tu také coby statutární zástupkyně oddílu znají v Nadaci OKD více než jejího muže, jenž o podporu žádal...

Radek Lukša

Mluvíme o Pionýru – jde to!

Jak je vidět z předchozího příspěvku, dát o sobě vědět – například v místních či regionálních médiích – zkrátka lze. Mnozí z vás to vědí z vlastní zkušenosti. Možná si ale někteří říkáte, že radši nebudete moc „vystrkovat hlavu“, co kdyby se někdo zeptal, jak je to s tím Pionýrem, a vy byste nevěděli, co mu na to odpovědět...

Otázky, se kterými se můžete setkat

Pionýr? To ještě existuje?

Jasně! Pionýr funguje už přes 20 let (od roku 1990) jako samostatné sdružení. Nejsme závislí na politických ani náboženských ideologiích. Činnost pro děti probíhá ve stovkách pionýrských skupin, resp. oddílů a od roku 2004 i v otevřených volnočasových klubech.

Jaký je rozdíl mezi vámi a skauty?

Rozdílů je víc, dva zřejmě nejviditelnější jsou společné aktivity pro kluky a holky (principiálně je skautské hnutí stále rozdělené dle pohlaví). Pionýr se také nehlásí (ale členům v tom nijak nebrání) k žádnému náboženství či jiné ideologii, zatímco kořeny skautingu vycházejí z křesťanství a prvky víry jsou v jeho programu i činnosti přítomné i dnes. Máme

ale také podobné rysy. Junák i Pionýr nabízí zážitky s partou kamarádů, aktivity v přírodě, tábory, výlety, víkendovky...

Učíte děti o slušném chování, ale sami jste okradli skauty o majetek a nikdy ho nevrátili! Jak to?

To je lež. Pionýr nikdy nic nezabavoval, tím spíše nekradl. Z majetku, který byl našim předchůdcům dán státem do užívání, jsme především (ale nejen) Junáku předali odpovídající část v hodnotě milionů korun. Na počátku devadesátých let pionýrské skupiny, které se rozhodly přejít k Junákům i do jiných sdružení, odcházely včetně majetku.

Byli jste komunistický dorost?

Ne, to jsme nikdy nebyli! Myslíte, že kdybychom byli, tak by bylo možné, aby v osmdesátých letech 8 z 10 oddílových

vedoucích nebylo členy komunistické strany?

Nejste spíš nějaký relikv minulosti?

Přes 10 000 dětí a jejich rodičů si to zjevně nemyslí – ostatně řada významných osobností, které poskytovaly záštity našim akcím, včetně několika předsedů vlády, jim dává za pravdu.

Pomoci vám může stručný materiál nazvaný „Mluvíme o Pionýru – Malý rádce pro pionýrské dobrovolníky“ (viz záhlaví). Najdete ho na Servisu Pionýra (Ke stažení / Propagace / Podklady pro propagaci) nebo si ho můžete objednat na ústředí (objednavky@pionyr.cz).

**Ukažte
se městu
i světu.**

Putovní pohár Zlaté růže

Uvázat šest základních uzlů za méně než 14 vteřin? Ano, je to možné! O prvním dubnovém víkendu se o tom přesvědčili účastníci jubilejního 20. ročníku uzlařské soutěže o Putovní pohár Zlaté růže. V Českých Budějovicích se sešlo 65 soutěžících z celé republiky.

Klání bylo napínavé již od samého začátku, kdy závodníci nastoupili do kvalifikačních kol. Do finále se totiž probojovalo jen šest nejlepších v každé ze šesti věkových kategorií. Nejmladší děti vázaly lodní smyčku, ambulantní spojku, škotovou

spojku a dračí smyčku. Starší kategorie pak navíc zkracovačku a rybářskou spojku. Po lýtých bojích byly konečně známy výsledky kvalifikace a nejlepší uzlaři se utkali ve finálových kolech. Následoval

České Budějovice

závod štafet, který byl neméně dramatický. Putovní pohár Zlaté růže si stejně jako v loňském roce odvezl kolektiv Církevní základní školy Orbis Pictus Tábor. Pohár za štafetu získali závodníci z PS 8. března J. Hradec a Nezbedové ze Ševětína. Všichni účastníci si skvěle užili napínavou atmosféru soutěže a už se těší na další ročník.

Lenka Urmanová,
foto: **Vojtěch Kolář**

Srdíčkové dny

Přišlo jaro a s ním i jarní Srdíčkové dny – charitativní sbírka občanského sdružení Život dětem (www.zivotdetem.cz), která se koná třikrát během kalendářního roku. V těchto dnech potkáte na ulicích mladé lidi, většinou studenty, kteří nabízejí k prodeji plastové klipy, magnetky a další předměty s logem usměvavého sluníčka. Pokud si koupíte některý z nich, přispějete nemocným a handicapovaným dětem na nákup zdravotních pomůcek, na zajištění celodenní péče, na nákup přístrojů a zařízení pro dětská oddělení nemocnic apod.

Naše PS Mír Domažlice se Srdíčkovými dny aktivně účastní už od roku 2006. Za ty roky se nám podařilo vydělat úctyhodnou sumu – 185 033 Kč. Ani letos nás neodradilo stále ještě chladné počasí a vyrazili jsme do ulic. Tentokrát předměty

prodávaly místo páteční schůzky děti z oddílu Pegas.

Rozdělili jsme se do skupin – vždy 3 děti a doprovod – a obsadili jsme domažlické náměstí a všechny frekventované cesty. Pravda, mnohdy jsme se setkali s nechutí a neochotou, někteří kolemjdoucí si ani nevyslechli, co jim děti nabízejí, někteří je dokonce hrubě odbyli. Ale našli se našťástí i takoví, kteří se zastavili, s úsměvem vyslechli, co jim děti povídají a nakonec si jednu či dvě magnetky koupili.

Podařilo se nám prodat 179 magnetek, výtěžek byl 5 577 Kč. Není to závratná suma, ale pro dobrou věc se každá koruna počítá. A celá akce měla ještě jeden rozměr. Děti si uvědomily, že je potřeba pomáhat těm, kdo jsou na cizí pomoc

odkázáni. Že bohužel ne každý je ochoten pomáhat. Že i když jsou malí, mají možnost se zapojit. Že úsměv a zdvořilé vystupování pomohou navázat kontakt a získat pozornost. A že ty zmrzlé ruce za ten dobrý pocit nakonec stály. To není tak úplně málo.

Dáša Čechová, PS Mír Domažlice

Velikonoce na sněhu

Habartovští pionýři se opět rozhodli strávit velikonoční prázdniny ve srubu na táborové základně „Bystřina“ nedaleko Kostelní Břízy. Vybaveni do přírody jsme se vydali získat zálesácké dovednosti a užít si zbytek zimy. U nás už sníh nebyl, ale na Bystřině ho ještě leželo dost.

Po příjezdu jsme byli rozděleni do tří družstev a dostali první úkol – nasbírat šišky na přikládání do kamen. Během hodinky jsme naplnili tři velké přepravky. Po večeri

j jsme se pořádně teple oblékli a šli si zahrát naši oblíbenou noční schovku. Splnili jsme také Brontíka odvahy.

Do rána připadlo trochu sněhu, a protože zde máme i menší kopeček, hned jsme toho využili a pořádně si zajezdili. Poté šlo jedno družstvo pomáhat vařit oběd,

po kterém nás čekala nejtěžší zálesácká zkouška. Starší a zkušenější měli za úkol rozdělat na sněhu oheň a uvařit guláš. Menší si pod dohledem a s radami vedoucích zkusili oheň aspoň rozdělat. Když jsme si vše připravili, zvládli jsme to na dvě sirky.

V sobotu odpoledne jsme dostali další úkol – vytvořit velký obrázek ze šišek. Za chvíli se už na zemi rýsuje velký sněhulák, velká kytky a motýl s kytkou. A v neděli už jen doplnit dřevo, uklidit srub a sbalit si své věci, je čas na odjezd domů.

Anna Kováčová, PS des. St. Roubala

Habartov

**Jak to
chodí
u vás?**

Napište!

Malá „policejní akademie“

K našim velikonočním prázdninám neodmyslitelně patří jarní, letos spíše zimní, výprava na Klepákův mlýn, kde se nás sešlo skoro čtyřicet.

Páteční sněhová nadílka

zaskočila nejen nás, ale i řidiče autobusu, který nás z obav ze zapadnutí vysadil už v Brandlíně. Výprava tedy netradičně začala procházkou. Po ubytování před nás předstoupil velitel Lassard, šéf „policejní akademie“ – v tu se totiž proměnil mlýn na celý víkend.

Po rozdělení do speciálních útvarů se „kadeti“ vrhli na policejní výcvik. Čekala je dopravní zkouška, přechod přes minové pole, záchrana zajatce, prozkoumání místa činu, střelecký výcvik za po-

moci hráčů airsoftu ze Znojma. Večer jsme pekli velikonoční perníčky (domů jsme je ale nedovezli) a vyráběli zvířátka z papíru pomocí techniky quilling. V sobotu ráno jsme si vyzkoušeli znalost morseovky a po obědě opět vyrazili ven, tentokrát hledat podezřelého pachatele.

V neděli ráno nás čekala zkouška paměti – turnaj v pexesu. Následovaly další disciplíny policejního výcviku. A protože napadl další sníh, soutěžili jsme o nejvyšší sněhovou věž. Následovala stavba velikonočních sněhuláků a nemohlo to skončit jinak, než pořádnou koulovačkou. Po obědě nezbyvalo než slavnostně vyhlásit výsledky a předat „kadetům“ policejní odznaky. Na Klepák se zase brzy vrátíme – o letních prázdninách nás tam čeká tábor.

Zdeněk Malý,

PS 8. března Jindřichův Hradec

Mozaika z vršků

V pátek 29. března 2013 se oddíl Šedých myšek sešel v klubovně za účelem poskládání mozaiky z vršků od PET lahví do soutěže. Celkem šest dětských skládačů se do vršků pustilo kolem 10. hodiny ránní a práce jim šla pěkně od ruky, barevné vršky byly totiž roztrženy již z předchozí schůzky.

Po složení okrajů obrázku přišlo na řadu vyplňování zvířátek příslušnými barevnými vršky.

Po necelých čtyřech hodinách byl výsledný obrázek zaplněn do posledního místečka. Obrázek posíláme do soutěže a doufáme, že se bude líbit.

Na děti samozřejmě dohlíželi tři vedoucí, kteří tvořili podpůrné zázemí pro tvorbu.

Kamila Šumšalová, PS Kopřivnice

Velikonoce s dětmi z dětských domovů

Aby si děti z dětských domovů první jarní svátky co nejvíce užily, připravil pro ně Plzeňský kraj na sobotu 23. března Pohádkové Velikonoce. A když pohádkové, tak na Pohádkovém statku na návsí vesničky Vranovice. U takové akce samozřejmě nemohli chybět ani plzeňští pionýři z volnočasového klubu Avalon. Plzeňský kraj je zřizovatelem osmi dětských domovů a pořádání podobných akcí je jeden ze způsobů, jak dětem zpestřit jejich každodenní program a jak

je potěšit. A právě děti z těchto domovů doslova zaplnily statek od 10 do 14 hodin. Úsměv na rtech však chceme vykouzlit na tvářích všech dětí! A tak se ve 14 hodin statek otevřel i veřejnosti. Pro děti byla připravena celá řada dílniček s velikonoční tematikou, malování na obličej a trasa plná zajímavých úkolů. Kdo si chtěl od soutěžení a dovádění odpočinout, mohl se usadit a vychutnat si divadelní představení Pohádková škola anebo divadlo Jitule a Dadule. Kromě

toho se děti mohly těšit na Pohádkovou stodolu plnou pohádkových postavíček a oživlých strašidýlek. Ačkoli nás ráno při příjezdu přivítaly poletující vločky sněhu a během dne se teplota nevzdálila příliš nule, pohladilo nás svými paprsky i jarní sluníčko. Den rychle uběhl a my byli večer rádi, že jsme pomohli dobré věci a navíc se nám podařilo představit pionýry na dalším krásném a zajímavém místě Plzeňského kraje.

Martin Šašek, Avalon

„Protože tolik zábavy a fajn kamarádů s různými skvělými nápady prostě jinde nenajdeš!“

» ANKETA «

VŠECHNO NEJLEPŠÍ!

- 3. 5. slaví své 60. narozeniny Anežka Karolyiová z PS Čtyřlístek (Plzeňská KOP).
- 15. 5. slaví své 50. narozeniny Hana Kudláčková z PS Křemže (Jihočeská KOP).
- 21. 5. slaví své 50. narozeniny Petr Erbes z PS Polička (Pardubická KOP).
- 23. 5. slaví své 50. narozeniny Jana Václavová z PS Otava Sušice (Plzeňská KOP).
- 25. 5. slaví své 60. narozeniny Jiřina Laitnerová z PS Lubná (Středočeská KOP).
- 29. 5. slaví své 50. narozeniny Stanislav Bátěk z PS Kopeček (Olomoucko-zlínská KOP).

Oslavencům gratulujeme a přejeme do dalších let jen to nejlepší!

**Jak to
máš ty?**

Proč být pionýr?

Občas se říká, že nejlepší stát je takový, o kterém (resp. o jeho institucích) lidé normálně nevědí, ale když jde „do tuhého“, tak je podrží. S organizací jako Pionýr je to podobné. V době, kdy je pro někoho hlavní otázkou, kam vyrazit na výpravu, se nejspíš nechce zabývat chodem orgánů, novelami směrnic, trávit čas na jednáních. Jednou za čas přijde ale chvíle, kdy se takový „velký bratr“ náramně hodí. Je pro nás tedy Pionýr jen agenturou na řešení neočekávaných problémů? Proč vlastně jsme právě v Pionýru a ne v jiném sdružení, které také pracuje s dětmi, pořádá výpravy, tábory... Někdo možná krčí rameny, pro jiného je odpověď snadná – a může znít různě. Na této dvoustraně několik takových odpovědí najdete.

ROK CO ROK SE POTKAT

Náš turistický oddíl Orion pracuje nepřetržitě již 33 let při 93. pionýrské skupině v Praze. Nikdy jsme se neuzavírali jen sami do sebe, vždycky jsme se rádi zúčastňovali obvodních akcí, celopražských i republikových. Po roce 1990 jsme se každoročně zúčastňovali Tábornické stezky a patříme mezi tradiční účastníky uzlovací soutěže v Českých Budějovicích. Od začátku jsme se až na výjimky účastnili i republikových setkání pionýrských oddílů. A proč? Není to proto, že bychom si jako vedoucí chtěli ulehčit práci a odvézt děti na akci, kde je vše připraveno. Důvod je zcela jiný. Během roku s dětmi procvičujeme turistické disciplíny, znalosti a dovednosti, které se můžou kdykoliv hodit. Ale to si děti neuvědomují, potřebují vidět výsledky hned, mít srovnání. A to jim právě republikové soutěže umožňují. A když uspějí, jsou nadšené. A to už vůbec nemluví o tom, že poznají nové kamarády, mají možnost si vyzkoušet sporty a rukodělné techniky, které bychom jim v oddíle těžko umožnili. Naše děti z takové akce odjíždějí domů s tím, že za rok chtějí jet opět, těší se na oddíl, které potkaly. Vzpomínám, jak na prvním setkání oddílů na Rozkoši jsme měli stany hned vedle pionýrů z Písku. Slovo dalo slovo a každou volnou chvíli hráli všichni jen tak mezi sebou ringo, aniž do toho jediný vedoucí zasahoval. A přiznám se, že i já jsem se rok co rok těšila na vedoucí z různých koutů republiky. Jako turistický oddíl máme svých vlastních akcí během roku poměrně hodně, jezdíme na prodloužené víkendy, zimní, letní i putovní tábor, pořádáme další víkendovky a výlety do přírody. Ale pro termíny republikových akcí si vždycky místo najdeme. A chystáme se i letos na setkání do Kdyně.

Jana Jandová

ČARODĚJOVA POMSTA?

Ráda se zastavím při procházení starých fotek. U některých se zasměji, u některých nostalgicky zasním. U jiných se otřesu a raději je zase založím – například u těch z tábora roku 2002. Tenkrát zbývaly poslední dny běhu nejmladších dětí. Na ten večer nikdo rozhodně nezapomene. Podivně se valící mraky upoutaly svým kouzlem snad všechny pohledy. Ale co následovalo... Bouřka se honila kolem našeho tábora a ne a ne odejít. Verze dětí (naštěstí) byla, že ji seslal zlý čaroděj, aby se jim pomstil, že mu ukradly princeznu. Blesky lítaly všude a vichřice lámala stromy a převracela stany. Nastala blesková akce: přemístit děti do hlavní budovy, zajistit aby se nebály, zabezpečit vše potřebné. Po přežití nejhoršího a zhlédnutí škod, popadaných stromů a převrácených nepoužitelných stanů vyřešit, kde přenocují děti, kdo zůstane s nimi, kdo druhý den začne dávat do kupy tábor a pomůže zabalit děti, které měly odjíždět. Zbytek noci byl klidný. Děti nechali přespat ve vesnici v hospodě, takže byly v suchu a teple. Ti, co zůstali v táboře, čekali ranní šok. Většina stanů nepoužitelná, větve ze stromů všude, výdejna a jídelna nepoužitelné. A co teď když další děti mají přijet? Zrušit tábor? Zklamat všechny ty děti, co se těší? Ale kde je ubytovat, kde budou jíst? Kouzlit nikdo z nás neumí, aby vyčaroval nový tábor. Naštěstí tu jeden takový kouzelný dědeček byl – Pionýr. A pomohl. Stačil jeden telefonát na správné místo (ústředí v Praze) s prosbou o pomoc a hlavní problémy byly vyřešeny. Zapůjčené stany ze skupin, které je tento rok nepotřebovaly,

a z pionýrského skladu přijely velmi rychle stejně jako ostatní pomoc. Teď už jen zbývalo uklidit a postavit zapůjčené stany, postavit zbožené. Všichni si dost mákli, ale naštěstí se vše stihlo včas, aby mohli přijet další táborníci. Není nad to někam patřit. K někomu, o koho se můžete opřít při problémech, kdo vám pomůže a poradí, když to potřebujete. Bohužel si to dost často nepřipustíme, dokud není potřeba té pomocné ruky. Tak ještě jednou díky všem.

Petra Drobníková

ÚKOP – ÚSTECKÁ KRAJSKÁ OHROMNÁ POVODEŇ

Jakou sílu má jedno heslo ze sedmery Pionýra „POMOC“, jsem poznal hned v prvním měsíci ve funkci předsedy KOP. Naše Ústecká krajská organizace Pionýra užívá objekt v Ústí nad Labem-Důlčích.

Když jsme dostali fakturu za vodné a stočné za rok 2011, pokoušel se o mne infarkt. Vodárna nám účtovala spotřebu 3 000 000 (ano, tři miliony) litrů pitné vody. Příčina? Prasklé vodovodní potrubí v zemi v místě, které nelze kontrolovat a za vodoměrem ke kterému nemáme přístup. Následovalo velice složité vysvětlování a řízení s dodavatelem. S astronomickou částkou k úhradě jsme si poradili i díky mimořádné dotaci, kterou schválila Česká rada Pionýra.

Co dodat? V plnění mých povinností mi často podali pomocnou ruku nejen přátelé, kamarádi a známí. Podal mi ji už mnohokrát i Pionýr prostřednictvím svých volených orgánů, na které se zpravidla především hubuje. I proto jsem pionýr. Díky za POMOC, přátelé.

Jiří Perkner „Pérák“

NIKDY NIC NEFUNGUJE BEZ TOHO, ABY SE TO NEPOKAZILO. VŠE, CO BYLO SLOŽENO, SE DŘÍVE ČI POZDĚJI ROZPADNE. NEŘÍZENÝ PROCES ZÁKONITĚ ZHOVADÍ.

Tyto dva Murphyho zákony a památná věta jednoho mého profesora, se mi derou do mysli při vzpomínce na události, jež se staly před šesti lety v mé, dovolím si říci mateřské pionýrské skupině. Působila jsem v ní téměř 20 let svého života, z toho většinu doby jako skupinová vedoucí. Skupinu čítající přes 250 členů lze směle označit jako velkou. Hodně členů znamená však též hodně názorů, a to často diametrálně odlišných. Pokud se pak dlouhodobě zanedbá komunikace a dá se prostor samovolným křiklounům s přesvědčením, že vlastně o nic nejde, je na světě problém, který již většinou nemá smírné řešení. To byl přesně náš případ. Situace se u nás vyhroutila tak, že již nebylo možno udržet skupinu funkční. Jedinou možností bylo tedy rozdělení. Problém se následně scvrkl, jak to ostatně u všech rozhodů bývá, jen na dělení majetku. Tam ovšem záhy došlo k patové situaci, také nic neobvyklého. Přitom se ukázalo, jak je výhodné být součástí organizace s propracovanou hierarchií, kde je i na tyto problémy pamatováno a která má pro podobné účely zřízeny funkční orgány – Pionýra. Díky nezávislému arbitrovi bylo záhy dosaženo stabilního a funkčního stavu. Vznikla další skupina, majetkové vztahy byly brzkým vyřešeny. Obě, stará i nová skupina se zase mohly věnovat své stěžejní pionýrské činnosti, tedy práci s dětmi, a nemusely se dále vysilovat vzájemnými tahanicemi, které by ve finále vedly jen k destrukci a zániku.

V současné době působí v našem městě dvě nezávislé pionýrské skupiny, aniž by si vzájemně překážely, neřku-li škodily. V osobní rovině, troufnu si říci, jsou hroty sporů otupeny a lidé částečně spolupracují napříč oběma skupinami.

Ivana Mochurová

PROČ JSEM V PIONÝRU?

Často si říkám, že je pravda, že na ty nejjednodušší otázky bývá nejtěžší odpovědět. Já jsem v Pionýru byl asi proto, že k nám kdysi dávno přišla do školy jedna paní v černých kozačkách a s černou kabelkou a nabídla nám chodit do nějakého kroužku. Já, jakožto kluk zvědavý, jsem měl zájem, a tak jsem vzal sestru, pár kamarádů a tím začala velká životní kapitola s názvem Pionýr.

A proč jsem tam chodil?

Z ufnukaného hubeného ňoumy se stal instruktor a později vedoucí. Dřív bylo fajn být v Pionýru, protože pro nás ti velcí vedoucí připravovali schůzky. Učili jsme se plno věcí, sportovali jsme a měli jsme možnost vyzkoušet plno her. Na přelomu dětství a instruktorování jsem bral Pionýr jako zaběhlý kroužek, na který prostě chodím, a těšil jsem se na jaro, až budou víkendovky a samozřejmě tábor. Často jsem upoutával pozornost vyprávěním historek z táborů. Byl jsem mezi vrstevníky celkem hustej díky Pionýru.

A proč tam chodím teď?

Hluboce jsem se zamyslel a zjistil jsem, že jsem našel víc věcí, proč nebyť v Pionýru. Takže asi chápete, jak moc pro mě musí ta pozitiva znamenat, že přebijí početnější skupinu negativ. A jaká to jsou? Na rozdíl od ostatních kroužků mě Pionýr rozvíjí všestranně (odpovědnost, schopnost organizovat, samostatnost, sport, hudba, empatie,...) a pomáhá mi připravit se na mé (snad) budoucí povolání učitele. Navíc vidím podobný rozvoj i u dětí. K tomu zábava, zážitky, seberealizace... Víte, měl jsem možnost pracovat s oddílem 15+. Jsou to vesměs všechno instruktoři a vedoucí. I když je to celkem paradox, tak až na těchto odrostlých dětech jsem si uvědomil, jak je fajn být v Pionýru a hlavně proč tam jsem já.

Miloš „Jakeš“ Antoš

PIONÝR MI UMOŽNIL STÁT SE „LEPŠÍM ČLOVĚKEM“

Otázka „Proč se mým osudem stal právě Pionýr?“ mi vrtá hlavou již drahnou dobu.

Spousta lidí se mě ptá na to, čím je Pionýr tak odlišný od jiných sdružení, a já vždy velmi opatrně volím vhodná slova, kterými bych vyjádřila to, jak to cítím. Ve skutečnosti ale i já stále pátrám po tom, proč mě to tak táhne ke sdružení, které si s sebou stále vláčí stín minulosti. Za mé dvacetileté působení jsem měla několik šancí uchytit se v jiných sdruženích, nabídky tu byly... Tak proč právě Pionýr? Čím si to zasloužil?

Pionýr mi dal křídla. Umožnil mi rozletět se všude tam, kde jsem cítila volnost. Nabídl mi možnost objevování a poznávání, podal ruku v nestřeženém okamžiku, kdy jsem ztrácela pevnou půdu pod nohama. Pionýr mě hodil do vody a řekl: „Plav!“ a já se snažila se neutopit. Chtěla jsem ukázat, že na to mám, toužila jsem po uznání a toho se mi zde dostalo. Pionýr mi nejen dával, ale často i bral. Bral plnými hrstmi a bral s chutí. Odměnou mi byla možnost nahlédnout pod pokličku záležitostí, které by mi jinak zůstaly skryty. Čím víc jsem byla ochotna sdílet, tím víc mi Pionýr byl schopen nabídnout. Pionýr mě donutil stále se učit, učit se dovednostem, kterým bych se jinde zřejmě vyhnula. Nevědomky jsem tak postupem času načerpala obrovské množství informací, zkušeností, dovedností, které jsem, když se nyní ohlédnu v čase, několikanásobně zúročila na poli pracovním i osobním.

Snad jsem se chopila šance využívat neomezené možnosti této organizace. Možná jsem potřebovala slyšet: „Dělej si, co chceš, pokud to neohrozí naše jméno!“ I když si to nerada přiznávám, jsem ráda první u zdroje. A právě to Pionýr umí. Být první, o krok napřed přede všemi. Ne vždy je to zřejmě výhodou, ale čas ukázal, že je to ten správný krok. Jedno však vím nyní jistě. Pionýr mi bude dávat smysl jen tehdy, pokud budu schopna žít jím naplno! A o tom to je! Možná se ptáte, proč jsem nejmenovala bezva partu lidí? Že by tu nebyla? Ale to víte, že tu je, stejně, jako ve všech ostatních sdruženích...

Ivana Vejvodová

Máj s batohem v háj

Jarní sluníčko už láká ven. Zabalit batohy a vyrazit s oddílem na výpravu a při té příležitosti se i něco nového dozvědět nebo vyzkoušet. Pokuste se vnést čerstvé povětrí i do celkových aktivit svého oddílu. Pionýr nabízí systém nových výchovných programů pro všechny věkové skupiny členů.

Zkuste nabrat vodu ze společně vyhloubené studny

V nedávné anketě v obsahu Mozaiky Pionýra odezvěly mimo jiné i tyto názory na otázku „Co očekáváš od Mozaiky?“ Zde je krátká ochutnávka z odpovědí:

- manuál – hry, hospodaření...
- aby sloužila k předávání informací a znalostí mezi skupinami...
- inspiraci – hry...
- nové nápady...

Chápeme ji podobně – jako onu Setonovskou studnu, vyhloubenou proto, aby se i jiní mohli napít. Proto odpověď na požadavek:

„Hledám témata akcí pro oddíl!“

je právě na této stránce. Vzniká z odezvy oddílů, které popsaly své zkušenosti z oddílové činnosti a předkládají je vám, čtenářům. Navíc jde o úryvky z představování zcela nových souborů námětů Pionýra pro činnost oddílů, o kterých můžeme směle prohlásit:

- vycházejí z pionýrských principů a hodnot;
- využívají prostředky užitečné pro svět v jednadvacátém století;
- a jsou přitažlivé pro děti a mladé lidi – jsou vyzkoušené s praktické činnosti s dětmi!

Buď proto pionýr a překonej pochybnosti či přímo nedůvěru a sáhni po kterémkoli ze čtyř námětů (členění je dáno přizpůsobením věkovým zvláštěstím):

- Mládátka a Zvířátka (pro nejmladší)
- Putování se psem (pro mladší)
- Tajemství staré truhly (pro starší)
- Osmá planeta (pro 15+)

a je možné je i kombinovat. Každý vedoucí se občas trápí (hledáním nových námětů a úvahami) a jindy užívá (uspokojení z připravených aktivit, které děti zaujaly). Záleží jen na Tobě, zda tuhle nabídku využiješ.

Následující hra navazuje na metodický list „Medvídě“ z programu Mládátka a z vlastních zkušeností. Metodické listy si můžete stáhnout na www.pionyr.cz (sekce Pro členy / Dobrodružství na míru).

Přejeme při jejich zkoušení hodně zábavy.

klíčení

**Ověřeno!
Využijte
i vy.**

NA KRÁLE STROMŮ

Hra je vhodná na vycházku do lesa, popř. na výpravu – může sloužit jako zpeřčení na trase výletu, nebo jako krátká hra při víkendovém pobytu v přírodě či na táboře.

Hrají dva týmy proti sobě. Cílem je jako první trefit šíškou „královský strom“, „Krále stromů“ nepřátelského mužstva. Vhodně vybraný hrací prostor (obsahující vzrostlý les, nejlépe bez nízkých větví a mladých stromků či keřů) rozdělíme na dvě poloviny. Z hráčů utvoříme dva stejně silné týmy – mohou samozřejmě být věkově různorodé, ale měly by být vyrovnané. Hráči si vylosují právo výběru strany a druhým případně právo prvního „tahu“. Každý tým si vybere strom na své polovině území a označí ho fáborkem. Tímto se z označeného stromu stává „král stromů“. Poté si všichni hráči udělají zásobu šíšek a s tou se rozmístí dle svého uvážení k některému ze stromů na svém území, vyjma „královského stromu“.

Když jsou obě družstva hotova s přípravou, tak na povel vedoucího „táhne“ vždy jeden z hráčů, a to tak, že se snaží na stanovený počet pokusných hodů trefit zvolený strom šíškou (libovolný strom na daném území, dle zvolené taktiky). Pokud je strom už obsazen hráčem protějšího družstva, pak jej nejprve před hody hlasitě vyzve, aby své místo opustil

(dočasně nebo napořád, podle dalšího vývoje hry).

Pokud se hráč netrefí, zůstává na svém místě. Pokud se hráč úspěšně trefí, pak postupuje k takto získanému stromu a na tahu je další hráč protějšího mužstva. Pokud byl trefený strom předtím obsazen hráčem z protějšího družstva, pak je tento hráč „vybit“ a již dále nehraje.

Takto se postupně střídají v házení hráči z obou týmů v předem daném pořadí. Buďto se trefí a postupují, nebo se netrefí a zůstávají, přičemž během hry mohou být navíc vybiti soupeřovým hráčem.

Tým, který se dostane na dostřel soupeřova „Krále stromů“ a trefí ho jako první, vyhrává.

Pro tuto aktivitu jsme potřebovali vhodný terén (vzrostlý les), nasbírané šíšky, 2x fáborek nebo něco jiného na označení stromu (postačí i mikina).

Pionýr Řečkovice

„Spoustu skvělých lidí, zážitků, poznání nových lidí. Kolektiv, úžasné hry, zdokonalování se po všech různých stránkách (škola...). Nová rodina – můj oddíl. Skvělé pořádané akce. A dalších milion důvodů!!!“

ANKETA

Hollywood

S celotáborovou hrou, kterou si tentokrát představíme, vyrazíme na výpravu za největšími americkými filmovými trháky. Připomínáme, že všechny hry si můžete stáhnout v Servisu Pionýra (Ke stažení – publikace).

Účastníci se vydají do světoznámé továrny na sny – do Hollywoodu. Jednotlivé táborové dny jsou inspirovány známými filmovými hity, od pohádek pro nejmenší, po akční velko filmy – každý z nich je námětem pro několik konkrétních her. V nich děti, rozdělené do oddílů pojmenovaných po slavných filmových studiích, sbírají body do soutěže, na jejímž konci čekají slavné ceny Akademie filmového umění – Oskari. Hru vytvořila Marie Protivová a kolektiv vedoucích z 27. PS Kladno-Švermov.

HLEDÁ SE NEMO Nemocná ploutvička

Při snídani mohou děti používat jen jednu ruku – Nemo měl nemocnou jednu ploutvičku. Každé družstvo má do ranního nástupu vymyslet jednu soutěžní disciplínu, která se bude provádět jen jednou rukou (musí být splnitelná – družstvo ji samo předvede).

Následuje plnění těchto vymyšlených disciplín, a to tak, že autoři nápadu se snaží danou aktivitu splnit co nejrychleji nebo co nejlépe. Tím stanoví limit, který se ostatní družstva pokoušejí překonat. Za pokoření limitu získává družstvo jeden bod. Pokud se nikomu nepovede rekord

překonat, může autorské družstvo získat zvláštní bonusové body.

Akvárium

Akvárium je představováno celtou, na které leží obrázek Nema (my měli plyšovou hračku). Jedno družstvo představuje žraloky, kteří se snaží zabránit ostatním dostat se do akvária. Ostatní jsou rybičky, které se snaží proklouznout mezi žraloky na celtu. Kdo je chycen, vypadává ze hry. Komu se podaří dostat do akvária, získává sladkou odměnu i body pro svoje družstvo.

Papája

Na šesti stanovištích v herním území (oceánu) jsou ukryté rybičky, které mají různou bodovou hodnotu (předem ji zná jen vedoucí hry). Děti se v rámci oddílů rozdělí do trojic a po celou dobu hry se musí držet za ruce. Oceánem slídí žraloci (vedoucí), kteří se snaží dotknout prostředního hráče (Nema). Před jejich kousnutím se trojice může chránit tak, že se chytanou volnými rukama a utvoří tak

PŘIHLASTE SE TAKÉ DO SOUTĚŽE ETAPOVÝCH HER!

Do konce roku můžete přihlásit své zpracované celotáborové, ale i celoroční či jiné etapové hry do tradiční pionýrské soutěže. Vítězové získají příspěvky na činnost.

Více informací na ceteh.pionyr.cz.

malý kroužek. Pokud se žralok dotkne nebo zjistí, že se trojice rozpojila, vezme jim jednu z ulovených rybiček. Na každém stanovišti smí trojice ulovit jen jednu ryбку (může jich mít tedy max. 6). Po uplynutí časového limitu se sečte bodová hodnota všech získaných rybek.

Adresa

Merlin si musí zapamatovat adresu, na které najde Nema. Je to zubař P. Sherman 42 Sydney. Hraje se štafetovým způsobem. Z každého oddílu zůstane na každém stanovišti jeden. Stanoviště jsou od sebe vzdálená asi 50 m. První si přečte text k zapamatování, doběhne na druhé stanoviště, kde se snaží ho naučit dalšího člena svého oddílu atd., až se znění zprávy dostane přes všechny až na konec. Hodnotí se nejen rychlost, ale i přesnost.

Svačinka z laboru

Jablko k svačině si každý musí vylovit z laboru s vodou pouze pomocí svých úst.

Medúzy (noční hra)

V herním území (oceánu) ohraničeném světýlky ve sklenicích se pohybují medúzy natřené svítícími barvami. Na dně jsou rozházené malé bílé lístečky (plankton). Hráči se snaží posbírat co nejvíce planktonu, aniž by se jich dotkla medúza. Kdo je chycen, musí odevzdat medúze všechny lístky, které má u sebe.

**Poděl
se příště
i ty!**

OLBRAM CHALLENGE

2013

TERMÍN: 8. - 15. 8.

OBSAH: PŘEŽITÍ V NEHOSTINNÝCH PODMÍNKÁCH
ADRENALINOVÉ A ZÁŽITKOVÉ HRY
+15 TEAMBUILDINGOVÉ AKTIVITY
PŘEDNÁŠKY A WORKSHOPY

LOKACE: OLBRAMKOSTEL, okres Znojmo

CENA: 1 300,- (pronájem, doprava, strava, výlety, odměny)

KONTAKT: MIROSLAV KLIMECKÝ @ GMAIL.COM
FACEBOOK.COM/OLBRAMCHALLENGE

Já jedu taky, saláme...

Zažijte nezapomenutelný týden s partou vrstevníků. Naučte se překonávat sami sebe, svůj strach i únavu. Rozbijte v sobě staré stereotypy a naučte se věci, které se vám budou v životě hodit. Čeká na vás vyčerpávající honba za poznáním!

PŘIJMI VÝZVU, JESTLI NA TO MÁŠ!

Zajímá tě
některá
z uvedených
oblastí
činnosti?

Zapojit se
můžeš
i ty! Stačí se
ozvat.

To jsou voni!

Kdo? Ty, co za „to“ můžou! A nebo: Ty, co si vedle své jiné pionýrské činnosti přibraly ještě další povinnosti navíc. Nedávno byla zveřejněna kandidátka do orgánů Pionýra. Ač to tak na první pohled nevypadá, jde o pozice, které mají nakonec dopad do každého oddílu. Přesto si mnoho vedoucích oddílů myslí, že se jich „to všechno kolem“ netýká, a nebo že „to“ zaslouží pouze kritická vyjádření. Mnohdy zatracování „vrcholní“ funkcionáři ale přece nepadají z nebe – rostou z oddílů a skupin. Optali jsme se proto čtyř z kandidátek do Výkonného výboru České rady Pionýra na jejich názor či krédo. Možná i poněkud provokativní odpovědi přinášíme.

VZDĚLÁVÁNÍ – VÝHODA NEBO ŠIKANA?!

aneb patří vzdělávání a sebevzdělávání do Pionýra?

Mgr. Ludmila Kočí (OZKOP) stávající garantka Ústředního pionýrského vzdělávacího centra, kandiduje znovu
e-mail: ludmila.koci@seznam.cz
„Co myslíš: Přinesly Ti poznatky z kurzů něco do praxe nebo do osobního života? Je

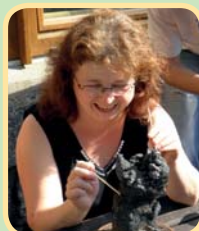
vzdělávání v Pionýru nadbytečným sekýrováním, a nebo zajímavou příležitostí? Co se ti na něm líbí a co vadí? A vyslovuješ tyhle osudové názory jinde, a nebo jenom někde po straně – po ukončení kurzu, když si stěžuješ na své

pionýrské skupině na tu přehlídku zmarněného času? Existuje totiž i vzdělávání jiné – dynamické, vytvářející správnou partu, motivační a také si to děláme sami. Pravidla a osnovy kurzů jsou stejné, ale někde jde o formální školení a jinde o zážitek... Proč tomu tak je? Jaké oblasti (témata), které ve vzdělávání chybí, postrádáš? Zkus to pomoci změnit nebo se alespoň vyjádřit, kde vidíš problém. Jsem připravená vyslechnout i spolupracovat, přivítám spolupracovníky...”

CO DĚLAT S DĚTMI?

aneb výchovné programy Pionýra jsou od nás a pro nás

Ivanka Mochurová (PIKOP) kratince členkou VV ČRP, takže spíše kandiduje poprvé
e-mail: i.mochurova@gmail.com

„Jsem (skoro) všechno, jenom se necítím být vrcholnou funkcionářkou. Ale podílela jsem se na přípravě nových programů Pionýra a vyzkoušeli jsme je i na naší pionýrské skupině. Fungují! Proto jsem se (nakonec, i když ne úplně

ráda) rozhodla, že práci ve VV ČRP zkusím. A z toho důvodu současně i hledám parťáky, kterým není jedno, co, jak a proč s dětmi v oddílech děláme. Ty, kteří věří, že když se něco vyzkouší, stojí za to si to doma nesyslit, ale podělit se o to s ostatními, kteří zase poradí jim.”

PROPAGACE ZA NIC NESTOJÍ!? aneb propagaci za nás nikdo neudělá

Mgr. Miroslava Tolarová (PIKOP) stávající členka VV ČRP působící v oblasti propagace, kandiduje znovu
e-mail: mirkatolarova@gmail.com

„Mizerná propagace Pionýra je jedna z četných stížností, které se z pionýrských oddílů a skupin valí na Prahu. Tak já říkám: nejsem z Prahy a všem, komu se propagace nelíbí, nabízím, aby přiložili ruku

k dílu. Asi těžko najdeme trefnější slogan pro naši aktuální situaci, než vyslovil JFK: „Neptej se, co můžeš udělat tvá zem pro tebe. Ptej se, co ty můžeš udělat pro svoji zem.“ Sama nebo s pár lidmi kolem sebe to nedokážu, ale společně to můžeme zvládnout. Proto: „Neptej se, co může Pionýr udělat pro tebe. Ptej se, co ty můžeš udělat pro Pionýr.”

PROČ BÝT PIONÝREM?

aneb Pionýr je výzva a záleží na každém z nás

Ivana Vejvodová (KOPKhK) kandiduje poprvé
e-mail: vejvodova.pionyr@seznam.cz
„Leccos se mi v Pionýru líbí a jiné věci zase ne. Říkala

jsem si, proč se u nás nerozvíjí tak moderní činnost, jako je geocaching. Odpověď mne zaskočila – protože prý se o to nemá kdo starat a jestli to nechci zkusit. Pionýr – to je příležitost, tak jsem to zkusila. Dnes

je geocaching živý projekt, běží v celé republice. Ono zkrátka platí, že jen řeči nestačí; že se musí i přiložit ruka k dílu a ne jen opečovávat svůj/náš jedinečný oddíl. Možná je jedinečný, ale aby naše práce v něm měla skutečný smysl, musí mít i přesah – k jiným oddílům a pionýrským skupinám. Zapoj se také.”

Kamínka v Pelhřimově dohořela, začínáme shánět polínka na další....

Čas očekávání účastníků Kamínek a čas mírné nervozity organizátorů skončil. Letošní Kamínka v neděli 14. dubna skončila, ale všichni už pomalu začneme myslet na ta v roce 2014. Teď ale ještě ne, teď je totiž ten pravý čas se otočit za těmi letošními, která s sebou přinesla řadu změn.

Především jsme se z Mladé Boleslavi přemístili o kousek dál, či blíže – do Pelhřimova, města kuriozit a rekordů. Přivítala nás prostorná škola J. A. Komenského. Páteční večer znamenal pro některé mírné rozladění – orientace ve škole, značení místností, přechod do jiné budovy na stravu, škola bez sprch, a pro některé zejména zděšení, že škola se uzamyká „už“ o půlnoci... Od soboty se pak všechno stalo přijatelnější, jasnější, normálnější, pozitivnější... Byla to prostě změna, ale dokázali jsme ji společně akceptovat a přizpůsobit se jí.

Za tuhle změnu dostali organizátoři v dotaznících od účastníků známku 2.

Program Kamínek nabídl 71 dílen a seminářů. Celý program zahájil rituál, který připravila skvělá Dáša Čechová z PS Mír Domažlice. Nemalou zásluhu na tom, že byl hodnocen vynikající známkou, mají ale i všichni účastníci, kteří nepodcenili přípravu a opravdu s sebou přivezli skleničku vody z místa, kde žijí či táboří.

Hodnocení celkového programu dopadlo taky na vynikající známku. Je to díky skvělým, zkušeným, odborně zdatným lektorům, kteří věnovali svůj čas, zkušenosti a dovednosti. Je tedy logické, že právě lektorům patří obrovské poděkování, bez nich by Kamínka nehořela. Ovšem bez samotných účastníků by zase neměla výhrevnost.

Byli jsme ve městě rekordů, proto jsme se také snažili nějaký vytvořit. I proto byla vyhlášena soutěž o nejmenší papírový parníček. A zlaté pionýrské ručičky ukázaly, co v nich dříme. Na prozkoumání některých parníčků pouhé oko nestačilo, vždyť vítězný parník Jany Elbelové z PS Chomutov měřil pouhé tři milimetry. Když jsme ho ale chtěli nechat zapsat do Muzea rekordů v Pelhřimově, ukázalo se, že tam už jeden mají, a je dokonce ještě o 0,8 milimetru menší. Nevadí, příště budeme úspěšnější. Za zmínku stojí i maxiparník, který přivezla PS Vysočina Svitavy – skoro

se nevešel na lavici! Tato soutěž také ukázala, že navzdory některým škarohlídům jsou Mozaika a web čtené, informace totiž prosvištěla pouze těmito kanály. Další doprovodnou přehlídkou byla soutěž Pionýrský úsměv 2013 a jsem přesvědčena, že i úsměvy na fotkách přispěly k pohodovému kamínkovskému víkend. Kdo měl zájem, mohl si také vyzkoušet jízdu s RC auty a večer poslechnout kapelu

Na závěr bych chtěla poděkovat lidem, kteří se podíleli na organizaci akce. Jejich práce začala v říjnu 2012, kdy jsme poprvé procházeli budovu školy v Pelhřimově, a skončila v neděli 14. dubna 2013, kdy se škola předávala zpět. Upřímně děkuji Rámovi, protože byl se mnou u zrodu Kamínek, podal pomocnou ruku a byl se mnou v kontaktu neustále. Podílel se na organizačních věcech celých Kamínek.

Koloušci Božejov, která zahrála písničky napříč hudebními žánry. Slova díky posíláme všem lidičkám, kteří nabídli tyto možnosti doprovodného programu, ale především své sliby uvedly do skutečnosti. Účastníci Kamínek velmi pozitivně hodnotili také čajovnu, kde se mohli sejít, něco dobrého si objednat a posedět v kruhu skvělých lidí, navázat další kontakty nebo si vyměnit názory.

Pionýrská školička tu byla už vloni, ale měla jen čtyři žáčky. Letos už jich bylo jedenáct a podle ohlasů velmi spokojených. Jsme moc rádi, že rodičové využili možnosti a přijeli i se svými dětmi. Rodiče se dozvěděli něco nového, nechali se inspirovat i poučit a o děti bylo dobře postaráno. Všechny výše zmíněné skutečnosti přispěly k celkové atmosféře Kamínek, kterou jste ohodnotili známkou vynikající.

V rámci programu Kamínek se sešli i revisoři pionýrských skupin, aby si ujasnili a dozvěděli se řadu důležitých věcí nezbytných pro jejich práci.

Další velké poděkování předávám lidem z ústředí Pionýra. Pomáhali nejen v přípravném období, kdy se tvořil Sborníček Kamínek, tiskl a nakupoval materiál, upravovala řada věcí v přihlašovně, ale i v průběhu samotné akce, kdy stáli připraveni pomoci a ochotni přiložit ruku k dílu. Poděkování patří i všem dobrovolníkům, kteří pomáhali v průběhu Kamínek. Organizaci účastníci ohodnotili známkou 2. Že se u Kamínek účastníci opravdu ohřáli, bylo poznat i z usměvavých tváří lidí, kteří si hrdě nosili výrobky nebo o tématu diskuzní dílny debatovali ještě na chodbách či cestou do jídelny. Není ale čas usínat na vavřínech, vždycky je co zlepšovat a měli bychom se opravdu společně zamyslet nad Kamínky 2014.

Máte-li námět na zlepšení, tip na dílnu nebo jen nějaký postřeh, co byste rádi, dejte mi vědět na ludmila.koci@seznam.cz – na vaše náměty se těší

Lída Kočí, garant ÚPVC

„Pionýr hledá cesty, stále poznává nové věci.“

» ANKETA «

Bít či nebít (na poplach)?

Zpráva z tisku: „3. února 2012 byl schválen nový občanský zákoník, který je nejzásadnější změnou právního prostředí v ČR od r. 1990. Pro rozsáhlost a význam změn, které přináší, byla stanovena dlouhá legisvakanční lhůta, a to až do 1. 1. 2014, kdy zákon nabývá účinnosti.“ Jak rozumět této zprávě, která je již po přečtení první věty nudná a po dočtení sdělení nesrozumitelná? Kdo jiný by nám na tuhle otázku měl odpovědět, než autor seriálu o novém občanském zákoníku a právní zástupce Pionýra Michal Pokorný...

Co vlastně občanský zákoník „řeší“?

Je to „základní předpis“, s obrovskou hloubkou a významem určeným tím, co

Zní to jako zákon upravující řadu běžných mezilidských záležitostí. Z čeho vycházejí pravidla, která stanovuje?

Vzhledem k tomu, že je dílem vyjadřujícím naši zkušenost, musí odrážet jak stav lidského poznání, tak stav lidské společnosti v nejširším slova smyslu – odráží stav hodnot, které vyznává, neboť těmi je určován obsah práva – tedy vymezení jednotlivých pojmů a pravidel, podle kterých se posuzují sporné případy – jinak by logicky musel být

všechno upravuje. Zahrnuje takovou šíři, že v prostoru, který máme vymezen, je nelze ani vyjmenovat. Proto se jen zmíním o tom, že definuje pojmy jako je čas, jeho běh, závazek, dluh, co je to věc a jaké právo rozeznává její druhy, co se stane v případě úmrtí s vlastnictvím zemřelého, a definuje ty nejčastější typy závazkových vztahů (např. smluv, ale i povinnost náhrady škody). Vedle toho stanoví i některé formální náležitosti a pracuje při tom s pojmem právní úkon. Za ten považuje takové jednání, které způsobuje vznik, změnu nebo zánik vztahu upravovaného občanským zákoníkem. Bez zajímavosti není, že takový úkon může být učiněn jednáním (řeknu „ano“ nebo podepíšu listinu – smlouvu) i nejednáním (v požadované lhůtě nepodepíšu návrh smlouvy). Občanský zákoník je vyjádřením potřeby společnosti po jistotách v základních pojmech a vztazích (např. kdo je vlastníkem té které věci a odkdy), kterým říkáme jistoty právní. Často také definuje „pojmy“, kterým říkáme právní jistoty třetích osob – jejich cílem je, aby kdokoliv, bez nutnosti seznamovat se např. s organizační výstavbou nebo jinou problematikou, byl schopen zjistit, kdo je oprávněn jednat za právní subjekt, jaký druh subjektu to je apod.

považován za nespravedlivý a chybný. S během času je spojen vývoj společnosti a jejich potřeb. Naše společnost tak dospěla k touze po nové právní úpravě, neboť ta původní, pocházející z roku 1964, byť mnohokrát novelizovaná (spíše sflíkovávaná) neodpovídala současným potřebám. Tak se ve Sbírce zákonů a v našich knihovnách ocitl nový občanský zákoník o 3081 paragrafech, který nově zahrnuje nejenom právo občanské, ale i právo obchodní, právo rodinné, právo občanských sdružení, které přejmenovává na spolky, právo nadační, a řadu dalších. Právě pro tuto „revolučnost“ nové právní úpravy, byla mezi okamžik platnosti zákona (tj. okamžik, kdy byl schválen v obou komorách parlamentu a podepsán prezidentem) a okamžik účinnosti (tj. den, od kterého bude podle zákona postupováno), vložena relativně dlouhá doba (delší jednoho roku), které se říká „legisvakanční lhůta“. Ta slouží k tomu, abychom se mohli s jeho obsahem seznámit, a k vydání prováděcích předpisů.

Když je řeč o těch, kterých se zákon dotkne – jak ho pocítíme, co nám přináší?

Změna nastolovaná nový občanským zákoníkem je na jedné straně sice značná, na druhé straně však nepřináší pro běžného občana žádnou zásadní pohromu či

Občanský zákoník definuje téměř všechny základní pojmy našeho každodenního občanského života. Bez nich by nemohla společnost jako právní stát existovat.

Prakticky každému našemu skutku (dát, konat, zdržet se, strpět) a objektivním skutečností (například narození či smrt) přiřazuje určité následky. Vytváří předpoklady k tomu, abychom byli schopni stanovit naše práva a povinnosti, například za jakých okolností může nabývat práv dítě ještě nenarozené, avšak počaté, kdy člověk nabývá některých práv, kdy je ztrácí, od kdy nese a kdy nenese odpovědnost za právní i protiprávní činy, jaký je obsah vlastnického práva, k čemu nás vlastnictví opravňuje (např. věc užívat, půjčit, prodat) ale i k čemu nás vlastnictví jiného zavazuje (že bychom neměli krást a vůbec cizí věci užívat bez dovození).

výzvu k tomu, aby musel ve volném čase zákon studovat. Předpis, pokud je čten pozorně, je relativně srozumitelný (pokud pomineme některé nově používané názvy). Dalším kladem je příklon k tzv. přirozeno-právnímu pojetí – tedy k pojetí zdravého rozumu a zákazu nesmyslných a zavádějících výkladů, které jsou proti cílům právní úpravy: spravedlivému uspořádání vztahů a férovosti v nejširším slova smyslu. Jako poslední klad by bylo možné zmínit i tu skutečnost, že se jedná o právní předpis komplexní – tedy zahrnuje právní úpravu oblastí, o kterých jsem se zmínil, prostě proto, že spolu věcně souvisí. Pro laika bylo obtížné se v původní úpravě orientovat, neboť na každou oblast byl zvláštní zákon, zpravidla s vlastními navažujícími prováděcími předpisy.

Může být znalost zákona pro „běžného smrtelníka“ užitečná?

Odpověď zní jednoznačně ano. Nechápejme to ale jako znalost úplnou a komplexní – to je věc právníků. V našem sdružení, ale i v praktickém životě bychom měli být schopni využít základní znalosti určitých pojmů, a to s ohledem na jejich faktickou potřebu. Tak tomu je konec konců nyní, kdy je všeobecně známou skutečností, že záruční doba při prodeji v obchodě činí 2 roky a že reklamace musí být vyřízena do 30 dnů – nikdo nebadá nad tím, kde je zdroj právní úpravy, ale ví, že je to tak.

A co na závěr nějaká perlička?

Mnohé nový zákoník potěší například tím, že výslovně stanoví, že zvíře není věc (jako bychom to dávno nevěděli, že?).

Ptali se **Jakub a Martin**

**Myslíš,
že se
tě to
netýká?**

Co je dobré vědět

Pokud máme na stole nový občanský zákoník, je třeba se seznámit s pojmy a principy, které pro nás jsou nebo mohou být významné.

Na prvním místě bych chtěl upozornit na oblast rodinného práva, kde se např. dočteme:

- Děti musí poslouchat – rodiče mají právo při výchově svých dětí používat přiměřená výchovná opatření a děti mají povinnost se jim podřídit. Pokud jsou děti svěřeny rodiči nám, můžeme pracovat s tím, že děti jsou v naší péči z rozhodnutí rodičů a z jejich rozhodnutí tedy děti musejí plnit naše pokyny.
- V 16 letech může dítě požádat o přiznání zletilosti, za předpokladu, že přesvědčí soud, může se stát zcela svéprávným a uzavírat smlouvy i podnikat bez omezení. Pokud tedy budeme mít v oddíle takového člena, musí doložit rozhodnutím soudu svou zletilost a pak již všechny záležitosti vyřizuje a obstará sám (kontakt s rodiči není třeba).
- Velmi významnou je změna rodinného práva, z níž plyne, že v rozsudku o úpravě práv a povinností k dětem, jejichž rodiče spolu nežijí nebo se rozvádějí, bude výslovně stanoveno, jak bude každý z rodičů napříště o dítě pečovat. Určitě tedy nastanou situace (i když vzácně), kdy budeme muset požadovat souhlasné prohlášení obou rodičů, případně předložení rozsudku o tom, jak jsou poměry dítěte upraveny. (V tomto smyslu vás budeme včas informovat.)
- Novinkou je možnost soudu, pokud to vyžaduje zájem dítěte, napomenout dítě, rodiče, případně toho, kdo narušuje řádnou výchovu, případně vyslovit nad dítětem dohled a navíc stanovit dětem a / nebo rodičům omezení směřující k zajištění řádné výchovy.

Správné je nepochybně ustanovení, že každý má jednat v právním styku poctivě. K zamyšlení či smutku však současně může být fakt, že něco tak samozřejmého

je třeba psát do zákona a nechat schválit parlamentem (nebo že by před tím tato povinnost nebyla???). Zajímavá novinka (takový svého druhu soukromý trest) je „pokuta za nedodržení slib.“ Soud bude moci nově určit výši pokuty za nedodržení smlouvy.

Stran smlouvy kupní pro naše potřeby vystačíme se znalostí, že při prodeji v obchodě je zachována dvouletá záruční lhůta.

V oblasti nájmu (tábořiště, klubovny, stavby apod.) je řada novinek: nový občanský zákoník obsahuje úplnou úpravu nájmu (ruší se zákon o nájmu a podnájmu nebytových prostor – dosavadní smlouvy ovšem zůstávají zachovány – pokud tedy běží – jsou uzavřeny na delší dobu – není je třeba měnit).

Oblast nově upravuje část občanského zákoníku „Přenechání věci k užití jinému, a to ve čtyřech režimech a s novou, pro někoho značně neobvyklou (a možná poněkud archaickou) terminologií. Obsahem nové právní úpravy je zejména: výprosa (bezplatné užívání věci, aniž je dohodnuto, na jak dlouho a účel užívání), výpůjčka (fakticky podle dosavadní úpravy), nájem (v duchu současné úpravy – opravňuje však jen k užívání – nikoliv těžení plodů – například na louce kosit seno, v pronajatém sadu sklízet ovoce) a pacht (zvláštní druh nájmu, který opravňuje nejen k užívání, ale i k tzv. požívání, kterým je typicky těžení plodů věci – pěstování obilí či sklízení ovoce). Ohledně této problematiky lze odkázat na článek v lednové Mozaice.

V oblasti práva dědického máme řadu novinek, které činí tuto oblast velmi rozsáhlou a zpracovanou. Závětí tak lze odkázat nejenom s podmínkou – třeba že potomek bude dědit až poté, co vystuduje vysokou školu, ale je možné zřídit i svěřenecký fond či odkázat pravidelnou podporu. Vedle toho rodič bude moci převést část majetku do svěře-

neckého fondu, o který se bude starat správce do zletilosti dítěte. Novinkou je odkaz – tedy přechod dědictví určité položky ze závěti, který umožňuje například určitou hodnotu nebo věci či soubor věcí odkázat individuálně určené fyzické či právnické osobě (například soukromý archiv spolkové činnosti ve vlastnictví soukromé osoby spolku). Neméně zajímavou novinkou je tzv. svěřenecké náhradnictví, kdy zůstavitel (ten, po kom se dědí) určí, na koho dědicem zděděný majetek přejde po smrti tohoto dědice (tato úprava byla historicky častá ve šlechtických rodech, kdy dědičný majetek přecházel vždy na nejstaršího mužského potomka).

S ohledem na novou právní úpravu „přiměřené rozumové vyspělosti“, která se vztahuje i na rodiče nám svěřených ratolestí, budeme mít snadnější řešení situací s cennostmi přiváženými dětmi na tábory a výpravy. Právní úprava odpovědnosti za věci odložené zůstává prakticky v původní podobě, pokud však do přihlášky nebo jinam zabudujeme dostatečné poučení a výhradu, že dětem není dovoleno takové věci držet, případně že jsou povinny je uložit u vedoucího (pokud je to na místě konání akce možné), snadněji se odpovědnosti za případnou ztrátu nebo poškození v důsledku chování neukázněného svěřence zprostíme.

Takže změny nového občanského zákoníku můžeme přijmout jako změny k lepšímu a vykročení ke světu zdravého selského rozumu, byť tím bude spotřebováno o hodně více papíru než nyní a někdy to bude obtížné. Bít na poplach proto není třeba, je třeba však být pozorný a alespoň významně zaklepat do stolu, až o tom budete hovořit s kolegy.

Michal Pokorný

Advokát, právní zástupce Pionýra

„Protože jsem v Pionýru už od dětství, zažil jsem v něm spoustu dobrodružství, mnoho jsem se naučil a dnes pomáhám jako zástupce vedoucího při plánování a realizaci výprav i LPT.“

„Výchova budoucí generace...“

„Nevím. Vždy jsem záviděl skautům, že jim stačí to povědomí „Já jsem skaut. A ty?“ je to blbý, ale je to tak.“

» ANKETA «

Jak se vyrovnat se změnami Statutu Pionýra?

Něco se chystá, tamtamy duní, na podzim se bude měnit Statut Pionýra. Co to bude znamenat pro běžné vedoucí oddílů a klubů? Jak na ně změny „dopadnou“?

Odpověď na tuto otázku nelze zahájit jinak, než zopakováním dvou klíčových vět z minulého vydání Mozaiky:

Neprofadejte panice!

Pro běžnou pionýrskou skupinu, která funguje a pracuje s dětmi, se nic podstatného nemění!

No dobře, říkáte si možná, nic podstatného, něco ale přece ano, když je kolem toho tolik řečí... Je to tak, něco ano, jak se dočtete dále. Pro přehlednost jsou témata uvedena odděleně a ke každému je uveden komentář našeho právníka Michala Pokorného (označen **MP**), který vám objasní spojitost navržených změn s novým občanským zákoníkem. Tak se na to pojďme společně podívat blíže.

MP: Úvodem si opět připomeneme, že nový občanský zákoník mění od základu „spolčovací“ právo, které bylo doposud obsaženo v z.č. 83/1990 Sb. O sdružování občanů. Změna spočívá v tom, že nová úprava je obsáhlejší, tím i podrobnější a zavádí některé nové pojmy. Je však třeba poznamenat, že právní kontinuita již existujících občanských sdružení je zachována – zákon ukládá stanovy (v našem případě statut) přizpůsobit nové právní úpravě, včetně názvu. Zůstáváme ale stále stejným „Pionýrem“ jako doposud – lze to přirovnat k ženě, která se vdala a přijala příjmení svého manžela – má jiné příjmení, uzavřením manželství jí vznikla nová práva a povinnosti, ale stále je to ta samá žena.

Názvosloví

Změny v názvosloví jsou v podstatě jen „kosmetické“, bude nicméně nutné si na ně zvyknout a používat v budoucnu správná označení, abychom předešli nedorozuměním.

Občanským sdružením (tedy i Pionýru) se nově bude říkat spolek, součástí názvu bude muset být sousloví „zapsaný spolek“ nebo zkratka „z. s.“ Z toho vyplývá i zvažovaná změna označení organizačních jednotek našeho „sdružení“ (např. PS), jež budou nově nazývány pobočné spolky a tato slova, případně nahrazena zkratkou „p. s.“ budou zřejmě povinnou součástí

jejich názvu. Zákon také stanoví, že z názvu pobočných spolků musí být jasné, k jakému spolku patří a jakým typem (pokud jich, jako my, má víc – PS, PC, KOP) pobočného spolku jsou.

Změny v názvosloví se dotknou i některých orgánů Pionýra a KOP, např. revizní komise budou nově nazývány kontrolní komise.

MP: Tato změna názvu vyplývá z požadavku na právní jistotu třetích osob, kterým musí být jasné, s kým jedná. Řada občanských sdružení totiž užívala názvy zavádějící či jinak podivné, takže pro jejich spolupracující nebo smluvní partnery nebylo zcela jasné, o jakou právní formu subjektu se jedná. V případě pobočných spolků je motivace stejná – dosavadní právní úprava o právní subjektivitě organizačních jednotek pojednávala jen jednou větou. V praxi to přinášelo (většinou nikoliv v Pionýru) řadu problémů, počínaje tím, kdy právní subjektivita vzniká, kdy zaniká a jak je to se závazky a majetkem zanikající organizační jednotky a jak je to s ručením za její případné závazky. Nová právní úprava všechny tyto problémy řeší (zčásti způsobem, který my už používáme řadu let) a my na to reagujeme v návrhu nového statutu. V chodu pionýrských skupin se fakticky téměř nic nezmění, jen dokumenty, kterými budou PS vybaveny, budou mít nepatrně odlišný obsah a ustanou konečně diskuze na téma, zda ten či onen postup je v rozporu se zákonem či není, neboť nová právní úprava např. umožňuje výslovně omezení v nakládání s nemovitým majetkem.

Administrativní změny

Jejich nutnost pramení z výše uvedeného. Všude, kde je uveden název pionýrské skupiny, bude nutné jej změnit, ať už jde o „úřední“ databáze (jako rejstřík a katastr nemovitostí) nebo třeba vaše skupinové tiskoviny, razítka atd. Nejspíš to bude otrava, ale jde o jednorázovou záležitost. Předpokládáme, že některé změny bude možné provést hromadně. Proto bude vytvořen „manuál“, ze kterého jasné vyplyne, které změny musíte provést sami

a o které se postará přímo Pionýr. S potvrzenými registračními listy v roce 2014 pravděpodobně dostanete k založení do dokumentace také takzvané zřizovací listiny, které bude zákon vyžadovat.

MP: Provedení popsanych změn nelze podcenit a bude třeba je důsledně a přesně provést. Samé jejich uskutečnění nebude složité, což by mohlo vést k jejich podcenění. Je proto nutné k nim přistoupit nedokladně a provést všechny změny najednou (tj. například včetně webových stránek, stránek na FB apod.). Tyto změny jsou v první řadě k naší ochraně, abychom se vyvarovali pozdějším obviněním ze zatajení naší právní povahy či nedostatečné identifikace.

Spolu to
dáme!

Veřejná prospěšnost

O veřejné prospěšnosti se dost mluví, byť stále ještě trochu neurčitě, protože příslušný zákon stále není dosud schválen. Již nyní jsme ale schopni říci, že organizace, jež budou chtít být označeny za veřejně prospěšné, se k veřejné prospěšnosti budou muset přihlásit ve svých stanovách (nyní Statut Pionýra) – a vzhledem k povaze naší činnosti se nás to přirozeně týká.

Bude-li Pionýr veřejně prospěšnou organizací, budou jí automaticky i všechny PS a PC (nově tzv. pobočné spolky).

A jak že se vás to může dotknout v praxi? Organizace, jež budou označeny jako veřejně prospěšné, budou moci využívat některé daňové a další výhody. Budou ale také muset dokládat splnění některých zákonem uložených povinností. Jak to ale bude prováděno prakticky, bude možné říci až po schválení zmíněného zákona.

MP: Dokud není schválen předmětný zákon, můžeme jen spekulovat o tom, jak to bude. Již nyní lze ovšem říci, že bude kladen vyšší nárok na transparentnost činnosti a tím i např. účetnictví. Více než v minulosti tedy budeme zveřejňovat naše

účetní výkazy a podrobně informovat o činnosti, kterou uskutečňujeme.

Zakotvení oddílových rad

Na závěr uvedeme snad jedinou z připravovaných změn, která se dotkne činnosti s dětmi v oddílech, ale rozhodně to nebude dotek bolestivý či dokonce ohrožující, právě naopak.

V současnosti je v Pionýru značná míra volnosti ve věcech podílu (participace) dětí na řízení činnosti. Jako princip je obecně podporován, ale v žádném vnitřním předpisu nejsou popsány jeho podoby. V aktuálně chystaném návrhu Stanov Pionýra bude upraven spolupodíl dětí formou oddílové rady nebo obdobného nástroje.

Nejde však o povinnost, ale o nástroj. Zapojení dětí do řízení vlastní činnosti je výchovný prostředek, který mohou oddíly využít způsobem a měrou dle vlastního uvážení.

MP: Nepůjde o povinnost, ale o možný a žádoucí nástroj výslovně ve stanovách vyjádřený – tím je navenek deklarována a současně i umožněna účast dětí na tomto druhu řídicí činnosti.

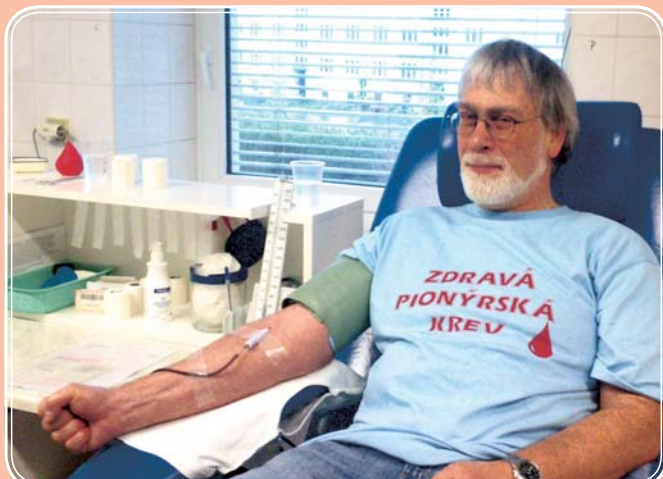
Konkrétní forma jeho naplnění je pak na každém oddílovém vedoucím, který ji přizpůsobí věkové skladbě oddílu a rozumové a sociální vyspělosti členů tak, aby byla na jedné straně přitažlivá, na druhé straně, aby umožňovala členům převzít rozhodování a prakticky seznat, že pomyslnou druhou stranou „participační mince“ je odpovědnost za uskutečnění učiněných rozhodnutí. Nový občanský zákoník tuto spoluúčasť jednoznačně podporuje, a my ji musíme, abychom se ctí dostáli našemu poslání, využít.

Spousta zdravé pionýrské krve

Tajná agentka redakce Mozaiky (sestřička z transfúzní stanice) přistihla při činu pionýrského dárce krve Jindru Červenku. A proč píšeme, že té krve byla spousta? Nebojte, nedošlo

k žádné nehodě, ale z dobře informovaného zdroje jsme se dozvěděli, že šlo již o sto patnáctý Jindrův odběr! Kdyby měla Mozaika klobouk, jistě by ho smekla!

NOVINKY V E-MOŠCE

Nová pionýrská trička
Dva druhy potisku: QR kód – bílé
vlastovka – zelené, hnědé
velikosti S–XXL
materiál bavlna

Náramky silikonové, 5 barev

Další podrobnosti a možnost
objednávek na emoska.pionyr.cz.

„Protože dává smysl volnému času dětí.“

» ANKETA «

Už jsi v PiTli?

CHYSTÁTE AKCE? TÁBORY, VÝLETY, HRY? POTŘEBUJETE BÝT V KONTAKTU SE ZBYTKEM VAŠEHO PIONÝRSKÉHO TÝMU? CHCETE SNADNÉ SPOJENÍ NA SVÉ ZÁSTUPCE V ORGÁNECH PIONÝRA? VOLÁTE ČAS OD ČASU NA ÚSTŘEDÍ? TAK VYUŽIJTE PITEL – PIONÝRSKÉ TELEFONY!

PiTEL je pionýrská telefonní síť (vytvořená u operátora Vodafone), která vám usnadní komunikaci nejen při vašich akcích, ale i s ostatními pionýry. Nabízí bezplatné volání uvnitř sítě a výhodné volání mimo ni (1,50 Kč do všech sítí) a datové tarify.

Čísla musí být vedena na organizační jednotky (například PS), ale ty si mohou zažádat o více čísel – klidně pro všechny své vedoucí.

Do PiTLE je možné vstoupit se stávajícím číslem i založit nové. Podrobnější informace najdete na Servisu Pionýra (servis.pionyr.cz).

cz) v části Ke stažení / Formuláře / PiTEL.

Obrátit se můžete také na „strážkyni PiTLE“ Zuzanu Hlávkovou na Ústředí Pionýra:

tel.: **234 621 369**,
GSM: **777 793 684**,

e-mail: zuzana.hlavkova@pionyr.cz

CHATA ESPERO

Místo: Rejdice u Kořenova (800 metrů n. m.)

Popis: Ubytovací kapacita je 32 lůžek s povlečením (dvoulůžkové, trojlůžkové a čtyřlůžkové pokoje), sociální zařízení v patře a v přízemí. Vlastní vaření ve vybavené kuchyni nebo je možné si stravování domluvit.

Cena ubytování je pro pionýrské kolektivy od 100 do 300 Kč za osobu a den (podle ročního období a počtu ubytovaných osob).

Okolí: Jizerské hory, Krkonoše, turistické a cyklistické trasy, sjezdové tratě Rejdice a Paseky nad Jizerou.

Doprava: parkování u chaty, 20 m od objektu je autobusová zastávka.

Kontakt: Petr Halada (777 248 723),
Blanka Staňková (731 119 822),
jizera@pionyr.cz,
espero.pionyr.cz

HOTEL JIZERA

Místo: Horní Sytová (nedaleko Jilemnice)

Popis: Ubytovací kapacita je 50 lůžek s povlečením (dvoulůžkové, trojlůžkové a pětিলůžkové pokoje), sociální zařízení v patře – na pokoji umyvadlo. Čtyři pokoje mají vlastní sociální zařízení. Vlastní vaření není možné. Stravování je poskytováno od ubytovaných 10 osob. Cena ubytování je od 110 do 260 Kč za osobu a den (podle ročního období a počtu ubytovaných osob). Stravování (plná penze): dospělí 200 Kč, děti 160 Kč.

Okolí: Jizerské hory, turistické a cyklistické trasy, řeka Jizera, lyžařské areály vzdáleny cca 10 km, Jilemnice, Poniklá.

Doprava: parkování u objektu, 100 m od železniční zastávky a 150 m od autobusové.

Kontakt: Petr Halada (777 248 723), Jan Hušek (605 743 009),
jizera@pionyr.cz, jizera.pionyr.cz

TZ MALÍKOVICE

Místo: Malíkovice (8 km od Slaného)

Popis: Ubytovací kapacita je cca 50 lůžek bez povlečení (velké prostorné místnosti, nutný vlastní spacák), sociální zařízení v patře a v přízemí. Vlastní vaření ve vybavené kuchyni.

Cena ubytování je pro pionýrské kolektivy 50 Kč za osobu a den + spotřebované energie.

Okolí: Přírodní park Džbán, turistické a cyklistické trasy, zámek Smečno, tvrz v Řisutech, Lány, Slaný.

Doprava: parkování u objektu, 50 m od objektu je autobusová zastávka (spojení do Slaného).

Kontakt: Jakub Šťástka (777 793 688), stistko@pionyr.cz,
malikovice.pionyr.cz

CHATA LIPKA

Místo: Tisá (mezi Děčínem a Ústím nad Labem)

Popis: Ubytovací kapacita je cca 10–15 lůžek bez povlečení (spaní na matracích, nutný vlastní spacák), sociální zařízení v přízemí. Vlastní vaření ve vybavené kuchyni.

Cena ubytování je pro pionýrské kolektivy od 50 do 100 Kč za osobu a den (podle ročního období a počtu ubytovaných osob).
Okolí: CHKO Labské pískovce, Tiské stěny, Děčín, Ústí nad Labem, oblast je známá velkým množstvím kešek.

Doprava: parkování u chaty, 50 m od objektu je autobusová zastávka (spojení do Ústí nad Labem).

Kontakt: Jakub Šťástka (777 793 688), stistko@pionyr.cz,
nemovitosti.pionyr.cz

Zajímavost
i inspirace.

1. 5. 1923 se narodil Joseph Heller, americký spisovatel, autor románu *Hlava XXII* († 12. prosince 1999).

1. 5. 1953 zahájila vysílání Československá televize.

1. 5. 2003 USA a jejich spojenci v Iráku ustanovili tzv. Prozatímní koaliční správu.

3. 5. 1933 se narodil James Brown (*obr. 1*), americký zpěvák († 25. prosince 2006).

5. 5. 1853 se narodil herec Eduard Vojan (*obr. 2*) († 31. května 1920).

7. 5. 1833 se narodil německý hudební skladatel Johannes Brahms († 3. dubna 1897).

12. 5. 1743 byla Marie Terezie v Praze korunována českou královnou, tzv. korunovace na usmířenou.

12. 5. 1913 se narodil Oldřich Pechal, československý voják, velitel výsadkové skupiny Zinc († 22. září 1942).

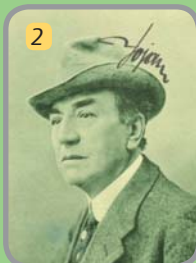
13. 5. 1923 zemřela Charlotta Garrigue Masaryková, manželka prezidenta T. G. Masaryka (* 20. listopadu 1850).

14. 5. 1643 usedl Ludvík XIV. (král Slunce) na francouzský trůn.

14. 5. 1863 se narodil spisovatel Vilém Mrštík († 2. března 1912).

18. 5. 1813 se narodil Vincenc Josef Rott (*obr. 3*), pražský obchodník († 25. prosince 1890).

18. 5. 1923 bylo v Československu, jako první zemi střední Evropy, zahájeno pravidelné

vysílání českého Radiojournalu, později Československého rozhlasu (nyní Českého a Slovenského).

20. 5. 1883 se narodil Jan Kašpar (*obr. 4*), pionýr českého letectví († 2. 3. 1927).

21. 5. 1933 se narodil Erazim Kohák, filozof a publicista.

21. 5. 1943 se narodil zpěvák Miki Volek († 14. srpna 1996).

22. 5. 1813 se narodil německý skladatel Richard Wagner († 1883).

24. 5. 1743 se narodil Jean Paul Marat, francouzský politik, popřední jakobín, lékař a publicista († 1793).

27. 5. 1353 se Anna Svídnická v Budíně stala třetí manželkou Karla IV.

27. 5. 1703 založil car Petr Veliký Petrohrad.

27. 5. 1923 se narodil Henry Kissinger, americký ministr zahraničí a nositel Nobelovy ceny míru za rok 1973.

29. 5. 1953 dosáhli Sir Edmund Hillary a šerpa Tenzing Norgay jako první lidé vrcholu Mount Everestu (*obr. 5*).

30. 5. 1953 byl přijat nechvalný zákon o měnové reformě.

30. 5. 2003 se konal poslední let nadzvukového dopravního letadla Concorde (*obr. 6*).

31. 5. 1223 utrpěla v bitvě na řece Kalce ruská knížata a Polovci, v jednom z nejvýznamnějších vojenských střetnutí ruských dějin, drtivou porážku od Mongolů.

31. 5. 2003 bylo zinscenoáno fiktivní otevření pražského supermarketu, hlavní součástí filmového dokumentárního projektu Filipa Remundy a Víta Klusáka *Český sen* (*obr. 7*).

8. 5. 1953 byl ve Strahovském klášteře v Praze otevřen Památník národního písemnictví, který se stal muzeem soustřeďujícím literární památky od počátků písemnictví až po současnost. Patřila k němu i Strahovská knihovna řádu premonstrátů s Teologickým a Filozofickým sálem (vrácena řádu v restituci). V roce 1964 k němu byl z Národního muzea

přičleněn Literární archiv, který dnes tvoří základ památníku. Památník schraňuje přes šest milionů dopisů, rukopisů, novinových výstřižků a fotografií z darů či pozůstalostí básníků a spisovatelů. V knihovně je uloženo přes šest set tisíc svazků a v uměleckých sbírkách na čtvrt milionů předmětů. Vybudování celonárodního

muzea literatury, jakým strahovský Památník bezesporu je, byl a je unikátní projekt. Jeho úkolem je vytvářet, zpracovávat, ošetřovat, uchovávat a zveřejňovat archivní, knižní, audiovizuální, výtvarné a další sbírky, které slouží jako doklady k vývoji literatury a knižní kultury na území České republiky od r. 1775 do současnosti.

Paradox: Oteplování Zemi ochlazuje

Nazývání probíhajících klimatických změn „globálním oteplováním“ zpochybnili nizozemští vědci, kteří zveřejnili studii, v níž došli k nečekaným závěrům. Zatímco v oblasti Severního pólu dochází v posledních třiceti letech k významnému tání ledových ker, u Jižního pólu vědci pozorují opačný vývoj, až zmíněná studie tento jev objasňuje.

Už několik let je známo, že voda z tajícího pevninského ledového příkrovu vytváří na hladině

oceánu vrstvy, které brání v dalším tání ledových ker. Důkaz, že tento efekt vede k nárůstu ledových ploch v Antarktickém oceánu, získali nizozemští odborníci analýzou satelitních snímků a záznamů z bójí, které sledovaly teplotu a slanost oceánu v letech 1985–2010. Získané údaje porovnali s matematickým modelem toho, jak se projeví každoroční roztání 250 gigatun ledovců u Severního pólu. Ukázalo se, že takové množství skutečně může mít odhadovaný vliv.

Podle prací dalších oceánografů je ale vlivů, jež tento jev způsobují, více – například změny proudění arktického vzduchu.

Přáníčko nejen ke Dni matek

My jsme si tato přáníčka připravili ke Dni matek (letos 12. 5.), ale i další svátky jsou dobrá příležitost, proto jsme se rozhodli podělit o tento návod.

Materiál: Barevné kartony (lze i vlnité, či je naembossovát), nebo různé barevné nebo ozdobné papíry, různé kytičky, drobnůstky na dozdobení apod.

Pomůcky: štětec, lepidlo (oboustranná lepenka či lepicí čtverečky), nůžky (možno i s ozdobným ostřím), kružítko, lze využít i raznice na tvary či kraje přáníček nebo Big Shot vč. vyřezávacích nebo embossovacích šablon, ozdobné fixy na nápisy (nebo hotové samolepicí).

Za pionýrskou skupinu Dobřany Líba Nejedlá

1. Z barevných papírů připravíme přáníčka formátu A5, přeložíme a okraj přední strany ozdobíme raznicí, nebo zubatými nůžkami.

2. Připravíme si tvary na zdobení – obdélníky, kruhy, srdíčka z kartonu, hladké nebo plastické, hvězdičky, kytičky atd., které máme již buď hotové, vystihneme nebo je vyrazíme raznicí. Připravíme si samolepky – ozdobné nápisy nebo rohy a můžeme začít.

3. Před lepením a kompletací si zkusíme připravenou dekoraci položit na přáníčko, abychom měli přehled, kam co nalepíme.

4. Pak začneme nalepovat. Nejdříve to, co bude základem stránky, a pak to, čím budeme zdobit. Vhodné je využít lepicích čtverečků či oboustranné pásky, kdy má obrázek 3D efekt – je vystouplý. V prodejnách výtvarných potřeb se nechá sehnat i řada samolepicích ozdob (krajka) a přízdob (srdíčka, berušky), kdy je otázka odhadu množství lepidla (zejména u menších dětí) vyřešena. Při používání lepicí pasty lepíme v bodech, nebo při tekutém lepidle lze použít štětec.

5. Na závěr dozdobíme přáníčko nápisem (např. Vše nejlepší, mamince apod.) nebo napíšeme text dovnitř, buď zlatým či stříbrným fixem, nebo perem apod. To už záleží na tom, kolik toho máme na přední stránce přáníčka. Ne vždy je „hodně“ to správné řešení. Proto máme připraveno jen „potřebné“ množství, jinak někteří z nás lepi, dokud je co.